FLORENCE SCOVEL SHINN

Poarta secretă care duce la reuşită

INTRODUCERE

Acest volum se compune dintr-o serie de convorbiri realizate de doamna Shinn. Ele ne arată cum se poate ajunge la dominarea evenimentelor şi la suscitarea abundenţei prin cunoaşterea Legii Spirituale.

CAPITOLUL 1

POARTA SECRETĂ CARE DUCE LA REUŞITĂ

"Oamenii strigară şi preoţii sunară din trompete. Cînd oamenii auziră sunetul trompetelor, ei scoaseră strigăte puternice şi zidurile se prăbuşiră; oamenii se îndreptară spre oraş, unii după alţii. Puseră stăpînire pe oraş." (Iisus 6: 20).

Un om fericit este întotdeauna întrebat: "Care este secretul reuşitei tale?"

Niciodată nu va fi întrebat cel care a avut un fiasco: "Care este secretul eşecului tău?". Se ghiceşte uşor aceasta şi de altfel, aceasta nu interesează pe nimeni. Oamenii doresc să ştie cum se poate deschide poarta secretă care duce la succes.

Reuşita este posibilă pentru fiecare, dar se pare că ea se ascunde în spatele unei porţi sau al unui zid. Noi am citit cu toţii în Biblie povestea extraordinară a prăbuşirii zidurilor Ierihonului.

Toate povestirile biblice au evident o interpretare metafizică.

Vom vorbi astăzi despre zidurile Ierihonului tău - de acest zid care se ridică între tine şi reuşita ta, deoarece aproape toţi ridică un zid în jurul Ierihonului, oraşul pe care-l doresc.

<u>*Acest loc în care nu poţi să pătrunzi ascunde comori preţioase: reuşita ta prevăzută în mod Divin şi dorinţa cea mai scumpă a inimii tale.*</u>

Ce fel de ziduri ai ridicat tu în jurul Ierihonului tău? Adeseori este ridicat un zid din resentimentele tale; resentimente pe care le încerci față de un om sau față de un lucru şi care te separă de binele care îți este destinat.

Dacă tu ai eşuat şi succesul altuia te irită, îți îndepărtezi astfel reuşita.

Pentru a neutraliza gelozia şi resentimentul, eu am dat afirmația următoare.

Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alții, El o va face acum pentru mine şi chiar mai mult.

O doamnă care era devorată de invidie pentru că una dintre prietenele sale primise un anumit cadou, a făcut această afirmație. Ea primi replica exactă a obiectului dorit însoțită şi de un alt cadou.

Cînd copiii lui Israel strigară, zidurile se prăbuşiră. Ori, cînd afirmi Adevărul, tu zgudui zidurile Ierihonului.

Eu am sfătuit-o pe doamnă să facă această afirmație: *Zidurile penuriei şi ale întîrzierii se prăbuşesc acum: prin Grație, eu intru în Pămîntul Făgăduinței.*

Ea se văzu în mod clar trecînd peste un zid prăbuşit şi aproape imediat, binele pe care-l aştepta se manifestă.

Cuvîntul pozitiv provoacă o transformare a condițiilor de viață, deoarece cuvintele şi gîndurile sunt o formă a radioctivității.

A-ți iubi munca, a o face cu plăcere, aceasta deschide poarta secretă a succesului.

Cu multă vreme în urmă eu am mers în California, am traversat canalul Panama pentru a ține conferințe în diferite centre de metafizică. Pe vapor, eu am făcut cunoştință cu un oarecare Jim Tully. El dusese o viață de vagabond ani de zile şi se autointitula "Regele vagabonzilor". Dar, cum el era ambițios, el reuşise totuşi să se instruiască.

Înzestrat cu o imaginație vie, el a început să scrie povestea peregrinărilor sale.

El evoca aici, într-un mod pitoresc, aventurile unui vagabond şi deveni, ca urmare, un autor cunoscut. Îmi amintesc de una din cărțile lui, "Exteriorul priveşte spre interior", după care, de altfel, s-a turnat un film.

El este acum la Hollywood; este un autor bogat şi celebru. Cum s-a deschis pentru el poarta secretă a reuşitei?

Interesat de viața pitorească pe care o ducea, el a tras din ea ce era mai bun.

Pe vapor noi dejunam la masa căpitanului, ceea ce ne dădea ocazia să vorbim.

Doamna Grace Stone era printre pasageri. Ea tocmai scrisese "Ceaiul amar al Generalului Yen". Lunga sa şedere în China îi inspirase această carte şi ea se ducea la Hollywood, unde urma să fie ecranizată.

Iată *Secretul* Succesului! Să ştii să prezinţi ceea ce te interesează într-o manieră captivantă. Dacă faci totul cu plăcere, ceilalţi te vor găsi interesant. Un caracter agreabil, un surîs ajung deseori pentru a deschide poarta secretă a reuşitei. Un proverb chinez spune că dacă nu ai o faţă surîzătoare trebuie să te abţii de a deschide o prăvălie.

Un vechi film francez, a cărui vedetă era Maurice Chevalier, scotea în evidenţă puterea magică a surîsului. De altfel, se şi intitula "Cu un surîs". Unul dintre personaje, devenit sărac, nefericit, aproape o epavă, strigă:

- La ce mi-a folosit să fiu cinstit toată viaţa mea?

- O, îi răspunse Maurice Chevalier, fără surîs, cinstea este cu totul inutilă!

Dîndu-şi seama de justeţea acestei reflecţii, omul nostru renunţă pe loc la aerul său lamentabil şi, transformat, reface firul şi cunoaşte, în sfîrşit, reuşita.

A trăi în trecut, a te plînge de necazurile tale, aceasta ridică un zid gros în jurul Ierihonului tău.

A vorbi prea mult despre afacerile voastre, a vă dispersa forţele, are un efect tot atît de nefast. Eu am cunoscut un om foarte bine dotat, în toate direcţiile, dar a cărui viaţă a fost un eşec total.

El locuia cu mama şi mătuşa sa şi am aflat că, în fiecare seară, la cină, el le povestea tot ceea ce se petrecuse la birou în timpul zilei; el le întreţinea cu speranţele, temerile şi decepţiile sale.

- Îţi dispersezi forţele vorbind despre ceea ce te priveşte, îi spusei. Nu discuta niciodată de afacerile tale în familie. "Tăcerea este de aur".

El îmi urmă sfatul şi se abţinu să mai vorbească despre ceea ce-l interesa, în timpul cinei. Mama şi mătuşa sa erau dezolate. Lor le plăcea să fie ţinute la curent cu toate gesturile sale, dar proverbul s-a dovedit adevărat.

Puţin timp după aceea, i se oferi o situaţie frumoasă, care deveni apoi strălucită.

Reuşita nu este un secret, este un sistem.

Mulţi oameni se lovesc de zidurile descurajării. Ori curajul şi tenacitatea fac parte din sistem. Este o constatare care se face citind biografia tuturor celor care au reuşit în viaţă.

Am făcut această remarcă după un incident amuzant. Aşteptam o prietenă în faţa unui cinematograf. Alături de mine, un tînăr vindea programe.

- Programul, striga el, cereţi programul complet, cu fotografiile şi vieţile artiştilor.

Cea mai mare parte a oamenilor treceau fără să-l cumpere. Deodată, spre marea mea surpriză, el se întoarse spre mine şi strigă:

- Trebuie să recunoaşteţi că nu este o slujbă pentru un băiat cu ambiţie!

Apoi se lansă într-un discurs despre reuşită: "Există oameni care abandonează partida tocmai în momentul în care şansa este pe punctul de a le surîde. Cel care vrea să reuşească nu abandonează niciodată".

Foarte interesat, bineînţeles de cuvintele lui, îi spusei: "Cînd voi reveni, vă voi aduce cartea intitulată "Jocul Vieţii şi cum să-l joci". Veţi fi de aceeaşi părere cu autorul în multe privinţe.

După una sau mai multe săptămîni, reveni cu cartea. "Dă-mi-o şi mie, Eddie, îi ceru casiera, am s-o citesc în timp ce tu vinzi programele". Un domn care tocmai îşi lua bilet se aplecă pentru a citi titlul cărţii.

"Jocul Vieţii " suscită mereu interesul oamenilor.

Trei săptămîni mai tîrziu, eu reluai drumul cinematografului. Eddie nu mai era acolo. El găsise de lucru acolo unde capacităţile sale se puteau manifesta din plin. Zidurile Ierihonului său căzuseră, deoarece el nu se descurajase.

Cuvîntul succes nu se găseşte decît de două ori în Biblie, în cartea lui Iisus. "Fii hotărît şi curajos, acţionînd fidel după Legea pe care Moise, slujitorul meu ţi-a prescris-o; nu te întoarce nici la dreapta, nici la stînga pentru a reuşi în tot ce vei întreprinde. Fie ca această carte a Legii să nu se îndepărteze de gura ta, meditează la ea ziua şi noaptea, pentru a acţiona fidel, conform tuturor celor scrise; căci atunci vei avea succes în tot ce vei întreprinde, atunci vei reuşi".

Drumul care duce la reuşită este o cale dreaptă şi strîmtă. Trebuie s-o urmezi cu un entuziasm susţinut şi cu o atenţie de fiecare clipă.

"Atragi la tine lucrurile la care te gîndeşti constant". Dacă întreţii gînduri de penurie, atragi penuria; dacă gîndurile se concen-trează pe nedreptate, vei suscita şi mai multă nedreptate.

Cel Etern îi spuse lui Iisus: "Cînd voi suna din corn, poporul întreg va scoate strigăte puternice. Atunci, zidul oraşului se va prăbuşi şi oamenii vor urca unul în urma celuilalt".

Această povestire reveleazǎ în realitate, puterea cuvîntului, căci cuvîntul vostru, într-adevăr, poate să răstoarne obstacolele şi barierele.

Cînd poporul va striga, zidurile se vor prăbuşi.

În tradiţia populară şi anumite basme, derivînd din legende bazate pe Adevăr, vom regăsi aceeaşi idee: un cuvînt are puterea magică de a deschide o poartă sau de străpunge o stîncă. Este subiectul însuşi al Povestirii 1001 de nopţi "Ali Baba şi 40 de hoţi", după care s-a făcut şi un film.

Ali Baba a descoperit o cavernă ascunsă între stînci, unde nu se putea pătrunde decît pronunțînd formula magică "Sésam, deschide-te!" şi stîncile s-au îndepărtat ca prin minune.

Această povestire este foarte sugestivă; ea ne poate face să înțelegem cum se constituie pentru fiecare, stîncile şi obstacolele care se pot înlătura sub influența unui cuvînt conform Adevărului.

Să fie a noastră această afirmație:

Zidurile sărăciei şi ale întîrzierilor se prăbuşesc şi, prin Grație, eu intru în Pămîntul Făgăduinței care îmi este destinat.

CAPITOLUL II

CĂRĂMIZI FĂRĂ PAIE

"Nu vi se vor da paie şi va trebui să livrați aceeaşi cantitate de cărămizi." (Exodul 5: 18)

Cînd i se dă o interpretare metafizică, capitolul 5 din Exod ne oferă un exemplu din viața cotidiană.

Copiii Israelului erau aserviți Faraonului, stăpînul cel crud care domnea în Egipt. Reduşi la sclavie, disprețuiți şi urîți, ei aveau ca sarcină să fabrice cărămizi.

Cel etern dăduse lui Moise ordinul să-i salveze poporul. "Moise şi Aaron se duseră la Faraon şi îi spuseră: "Astfel vorbeşte cel Etern, Dumnezeul lui Israel. Lasă-Mi poporul să meargă pentru a celebra în deşert o sărbătoare în onoarea mea."

Ori, nu numai că Faraonul refuză să-i lase pe Evrei să plece, dar îi şi avertiză că le va face sarcina şi mai dificilă. De acum înainte, nu li se vor mai furniza paiele necesare fabricării cărămizilor.

Inspectorii poporului şi comisarii veniră si spuseră poporului: "Aşa a hotărît Faraonul, nu vă mai dăm paie; mergeți şi vi le procurați singuri, acolo unde veți şti căci nu vi se reduce nimic din sarcină".

Să faci cărămizi fără paie era imposibil. Copiii lui Israel, oprimați de Faraon, erau pe deasupra şi bătuți, pentru că producția de cărămizi se

diminuase. Atunci sosi mesajul lui Iehova: "Acum mergeți să munciți, nu vi se vor da paie şi veți livra aceeaşi cantitate de cărămizi".

Lucrînd după Legea spirituală, ei reuşiră să fabrice cărămizi fără paie, ceea ce înseamnă că poți realiza ceea ce aparent este imposibil.

Frecvent, în viață, trebuie să înfrunți situații asemănătoare.

Agnes M. Lawson, în cartea sa "Sfaturi pentru cei ce studiază Biblia", scrie: "Viața în Egipt, sub stăpînirea străină, este simbolul omului sclav al stăpînilor neîndurători care sunt Gîndirea distructivă, Orgoliul, Teama, Resentimentul, Reaua Voință. Eliberarea adusă de Moise este eliberarea care se obține studiind legile vieții, căci nu te poți declara sub Grație dacă nu cunoşti mai întîi Legea. Trebuie să cunoşti Legea pentru a o putea îndeplini".

Citim în ultimul verset din Psalmul 111: "Teama de cel Etern (Legea) este începutul înțelepciunii. Toți cei care respectă poruncile ei au o gîndire sănătoasă. Gloria ei este permanentă."

Dacă substituim celui "Etern", cuvîntul "Lege", vom avea cheia acestor cuvinte.

Teama de Lege (Legea karmică) este începutul înțelepciunii (şi nu teama de cel Etern).

După ce vom fi înțeles că tot ceea ce proiectăm se întoarce la noi, vom începe să ne temem de efectul bumerangurilor noastre.

Am citit, într-un jurnal medical, următoarele fapte, care ne luminează asupra urmărilor produse de Bumerangul marelui Faraon.

"S-ar părea că învelişul carnal moşteneşte un lung şi foarte vechi şir de maladii, căci, aşa cum a arătat Lordul Monyaham într-o conferință la Leeds, Faraonul care i-a oprimat pe Evrei a suferit de o scleroză, de o împietrire a inimii în sensul literal. Lordul Monyaham a arătat cîteva proiecții fotografice de operații chirurgicale care avuseseră loc cu o mie de ani înainte de Iisus Hristos şi, printre acestea, se găsea un clişeu cu resturile anatomice ale Faraonului care îi oprima pe Evrei.

"Aorta faraonului era în perfectă stare de conservare, încît a putut fi secționată în diverse fragmente şi comparate cu cele făcute pe aorte recente, fără să se poată deosebi unele de altele. Cele două inimi proiectate pe ecran suferiseră de aterom, o degenerescență a tunicii interne a aortei, pe care se depun săruri calcare şi acestea îi atacă supleţea".

O prea mare presiune sanguină făcuse să cedeze vasul: această stare este însoțită de o schimbare mentală, care survine cînd sistemul arterial se sclerozează: vederi strîmte, restricții şi teamă de inițiative, de fapt o împietrire a inimii.

Astfel, duritatea morală a Faraonului i-a împietrit, de fapt, aces-tuia inima.

Este tot aşa de adevărat în zilele noastre, ca şi acum cîteva mii de ani - şi toți suntem chemați să ieşim din Țara Egiptului, țara Servituții.

Îndoielile şi temerile voastre vă mențin în sclavie. Ce să faci cînd trebuie să înfrunți o situație care pare fără ieşire? Şi ție ți se cere atunci să fabrici cărămizi fără paie.

Dar, aminteşte-ți cuvintele lui Iehova: "Acum, mergeți să lu-crați, nu vi se vor da paie şi veți livra aceeaşi cantitate de cărămizi".

Vei face cărămizi fără paie. Dumnezeu găseşte o soluție cînd totul pare pierdut.

Mi s-a povestit despre o doamnă, care avea nevoie de bani pentru a plăti chiria; îi trebuiau urgent. Ea încercase totul, fără a putea să şi-i procure. Totuşi, ea se conforma principiilor Adevărului şi repeta fidel afirmațiile sale. Deodată, cîinele ei lătră şi ceru să iasă. Ea îi puse lesa şi se pregăti să coboare în stradă, după obicei, dar animalul trăgea din toate puterile în direcția opusă.

Resemnată, ea îl urmă. Puțin mai departe, la intrarea într-un parc, privirea îi căzu pe un teanc de bancnote, reprezentînd exact suma chiriei.

Ea parcurse anunțurile, făcu imposibilul pentru a regăsi pe posesorul lor, dar nu reuşi, cu atît mai mult cu cît nu erau case prin apropiere de locul unde făcuse ea descoperirea.

Gîndirea, intelectul ocupă în conştiința voastră tronul Faraonu-lui şi nu încetează să repete: "La ce bun? Aceasta nu se poate!"

Să ne debarasăm de aceste sumbre sugestii, printr-o afirmație dinamică. Aceasta de exemplu: *"Neprevăzutul se întîmplă! Ceea ce mi se părea imposibil se împlineşte acum".*

Aceasta pune capăt tuturor argumentelor avansate de armata de străini (gîndirea).

"Neprevăzutul se întîmplă!". Iată o idee, pe care gîndirea o acceptă cu greu.

"Poruncile tale mă fac mai înțelept decît duşmanii mei" strigă Psalmistul. Inamicii fiecăruia sunt îndoielile, temerile, bănuielile.

Gîndeşte-te la bucuria de a fi pentru totdeauna eliberat de opresiunea Faraonului, cînd ideea de siguranță, fericire, abundență este stabilită definitiv în subconştient. Viața este atunci eliberată de orice limitare.

Ea devine Împărăția despre care a vorbit Iisus, în care toate lucrurile ne sunt acordate automat şi cu surplus.

Dinadins folosesc acest cuvînt "automat". Într-adevăr, viața înseamnă vibrații, ori atunci cînd vibrațiile noastre se acordă cu cele ale succesului, ale

fericirii şi ale abundenţei, lucrurile care simbolizează aceste diferite stări de conştiinţă vin la noi de la sine.

Să ai impresia că eşti bogat şi că reuşeşti şi vei primi deîndată o sumă de bani importantă sau un cadou frumos.

Vă voi cita un fapt, care vă va arăta cum acţionează Legea. Eram la o serată, unde invitaţii participau la diverse jocuri cu premii pentru cîştigători. Cel mai frumos era un evantai.

Printre cei de acolo era şi o persoană foarte bogată, copleşită cu tot ce îşi putea dori. Ea se numea Clara. Anumite doamne, mai puţin norocoase şi un pic invidioase, formaseră un mic grup şi murmurau între ele: "Să sperăm că nu va cîştiga Clara evantaiul!". Natural, ea a fost fericita cîştigătoare.

Ea nu-şi făcea griji şi vibraţiile concordau cu cele ale abunden-ţei. Invidia şi ranchiuna provoacă scurt-circuite în curentul binelui tău şi te privează de evantai!

Dacă ţi se întîmplă să fii gelos şi răzbunător, te sfătuiesc să faci această afirmaţie: "Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alţii, El va face şi pentru mine, acum, şi chiar şi mai bine.".

Vei primi, atunci, evantaiul pe care-l doreşti şi multe alte lucruri agreabile.

Fiecare nu-şi dă sieşi decît ceea ce posedă şi nu se privează decît de ceea ce nu are în el însuşi. "Jocul vieţii" seamănă cu jocul Solitarului, pe măsură ce vă schimbaţi, totul se modifică în jurul vostru.

Dar să revenim la Faronul opresor. Un despot nu este, evident, iubit de nimeni. Aceasta îmi aminteşte de tatăl lui Lettie, una dintre prietenele mele din tinerete. Era un om foarte bogat, care dădea femeii şi fiicei sale tot ceea ce le era necesar, dar fără să le acorde vreo plăcere.

Noi urmam cursurile de desen şi toţi elevii îşi cumpărau reproduceri ale "Victoriei din Samothrace" sau ale "Mamei lui Whistler"; tot ce era susceptibil să adauge o notă artistică locuinţei lor. Tatăl prietenei mele califica aceasta drept "recoltă". "Să nu încerci, îi spunea el, să aduci recolta asta acasă!".

El nu înceta să-i repete fiicei şi soţiei sale: "Veţi fi foarte bogate după moartea mea.".

Un coleg o întrebă, într-o zi, pe Lettie: "Cînd vei merge tu în Europa?". Toţi elevii merg pentru un sejur. Ea replică cu veselie: "O, nu înainte de moartea tatei.".

Noi aspirăm cu toţii să fim eliberaţi de mediocritate şi de tirania gîndurilor negative; noi am fost sclavii îndoielii, ai fricii, ai neliniştii, să ne eliberăm, precum Moise i-a eliberat pe Copiii lui Israel; să ieşim din ţara Egiptului şi din Casa Servituţii.

Descoperă gîndirea care te oprimă cel mai mult, găseşte ce este obstacol binelui tău. În anumite țări, după tăierea copacilor, primă-vara, pădurarii încredințeazà trunchiurile rîului, pentru a-i transpor-ta la destinație. Dar, cîteodată, trunchiurile se încurcă unele în altele şi nu mai avansează. Plutaşii caută trunchiul care a cauzat incidentul (ei îl numesc piedica), îl redresează şi trenul de lemne este luat din nou de rîu.

Pentru tine, "piedica", cea care reține binele care îți este destinat este poate resentimentul, nemulțumirea.

Cu cît eşti mai iritat, cu atît iritarea creşte; ea sfîrşeşte prin a săpa un şant în creierul tău şi fața ta va exprima continuu nemulțumirea.

Vei fi evitat şi vei rata ocazia minunată care te pîndeşte zilnic.

Acum cîțiva ani, erau pe străzi mulți negustori care vindeau mere. Ei se sculau foarte devreme, pentru a ocupa cele mai bune locuri.

Eu treceam des prin fața unuia dintre ei, în Park Avenue; el avea expresia cea mai dezagreabilă pe care am văzut-o vreodată.

Degeaba striga: "Mere! Mere frumoase!", trecătorii nu se opreau.

Într-o bună zi, cumpărînd totuşi un măr de la el, i-am spus: "Nu îți vei vinde niciodată merele, doar dacă îți schimbi expresia.".

El replică: "Sunt furios! Un tip mi-a luat locul, în colțul străzii."

"Nu te preocupa de asta. Vei putea tot atît de bine să vinzi merele tale aici, numai să ai un aer amabil."

"Poate că da, doamnă, vom vedea!"

Cînd trecui, a doua zi, el era transformat. Îşi făcea afacerile foarte bine, vînzînd merele cu zîmbetul pe buze.

Găseşte, deci, "piedica ta", care îți reține binele (s-ar putea chiar să ai mai multe piedici!) şi trenul tău de lemne - succesul, fericirea, abundența - va urma cursul rîului.

"Acum mergeți şi lucrați; nu vi se vor da paie şi veți livra aceeaşi cantitate de cărămizi."

CAPITOLUL III

"ŞI CINCI DINTRE ELE AU FOST ÎNȚELEPTE"

"Cinci dintre ele au fost înțelepte şi cinci au fost nebune. Ne-bunele, luîndu-şi lămpile, nu au luat cu ele şi ulei." (Matei, 25: 3)

Am ales ca subiect parabola Fecioarelor Nebune şi a Fecioarelor Înțelepte. "Ele mergeau în întîmpinarea soțului. Cinci dintre ele erau nebune şi cinci înțelepte. Cele nebune, luîndu-şi lămpile, n-au luat şi ulei cu ele; dar cele înțelepte, împreună cu lămpile, luară şi ulei". Această parabolă ne învață că adevărata rugăciune implică o pregătire.

Iisus a spus: "Tot ceea ce veți cere cu credință, rugîndu-vă veți primi" (Matei 21: 22). "De aceea vă spun: Tot ceea ce veți cere cu credință, rugîndu-vă, credeți că veți primi şi veți vedea împlinin-du-se" (Matei 11: 24). El arată în această parabolă că doar cei care sunt pregătiți să-şi primească binele (făcînd ca dovadă pentru asta de credință activă) vor vedea şi împlinirea lui. Parafrazînd Scriptura, s-ar putea spune: "Cînd vă rugați, credeți că ați primit deja. Cînd vă rugați, ACȚIONAȚI ca şi cum ruga v-ar fi fost deja împlinită. "*Credința care o ai cînd eşti liniştit aşezat în fotoliu nu va muta niciodată munții."* Confortabil instalat, pentru a medita în linişte, eşti încîntat de Adevăr şi simți că credința ta nu se clatină niciodată. Stii că Cel Etern este călăuza ta şi că nu vei fi înfrînt. Simți că Dumnezeul tău este cel al abundenței şi că el te va elibera de greutatea datoriilor şi limitărilor tale; apoi părăseşti fotoliul şi păşeşti în arena Vieții. Ori, numai comportarea ta în arenă contează. Iată un exemplu, care îți va arăta cum acționează Legea. Unul dintre elevii mei la metafizică dorea cu ardoare să plece în străinătate. El repeta această afirmație: "Eu mulțumesc pentru călătoria mea divin proiectată, divin finanțată, prin efectul Grației şi de o manieră perfectă". El dispunea de foarte puțini bani, dar cunoscînd legea pregătirii, el cumpără un cufăr. Avea un aspect foarte atrăgător şi, numai văzîndu-l, te simțeai plin de speranță şi veselie. Într-o zi, el avu impresia că toată camera se mişcă; ca şi cum ar fi fost fremătarea unui vapor, şi aplecîndu-se pe fereastră pentru a respira aer proaspăt, acesta îi aduse mirosul falezei. Urechea sa interioară percepu un strigăt de pescăruş şi trosnetul unei ambarcațiuni. Cufărul îşi începuse opera. Puțin timp după aceea, o mare sumă de bani îi parveni şi reusi astfel să-şi pună proiectul în practică. În arena vieții, noi trebuie să ne menținem, fără încetare, în armonie cu vibrațiile ambiante. Acționăm noi, oare, împinşi de teamă sau de credință? Supraveghează atent motivele de care asculți, căci de ele depind evenimentele vieții tale. Dacă ceea ce te preocupă este o problemă pecuniară (cum este cazul cel mai frecvent), trebuie să te pui la unison cu planul pecuniar şi să acționezi cu credință, fără ca să te îndoieşti o clipă. Atitudinea materialistă în privința banilor constă în a se încrede în salariu şi în alte cîştiguri suplimentare, precum şi în plasamentul banilor, care toate se pot reduce într-o singură noapte. Atitudinea spirituală, din contră, se bazează pe încrederea în Dumnezeu, care singur poate să ofere tot ce este necesar. Dacă vrei să-ți păstrezi bunurile, nu

pierde din vedere niciodată că ele sunt manifestări ale lui Dumnezeu. "Ceea ce El ne-a dăruit nu poate fi risipit"; pe de altă parte, cînd o uşă se închide, alta se deschide imediat. Nu pronunța niciodată cuvinte exprimînd limitarea sau sărăcia, căci "prin cuvintele tale te vei condamna". Te vei uni cu ceea ce remarci şi, dacă vei observa mereu că este un eşec şi vei considera că vremurile sunt grele, vei suporta consecințele logice. Trebuie să iei obiceiul să trăieşti în cea de-a patra dimensiune, "în lumea minunată" cea în care nu se judecă după aparențe. Obişnuieşte-ți ochiul interior să vadă reuşita în eşec, sănătatea deasupra bolii şi abundența dincolo de sărăcie. Eu îți voi da pămîntul pe care-l îmbrățişează viziunea ta spirituală. "Îți voi da pămîntul pe care tu îl vezi". Cel care reuşeşte are ideea hotărîtă de reuşită; dacă aceasta se bazează pe stînca adevărului şi a dreptății, ea va fi durabilă. Dar dacă ea este clădită pe nisip, ea va fi măturată de valuri şi se va întoarce în neantul din care a ieşit. Doar ideile divine rezistă. Răul se distruge prin el însuşi, căci este un contracurent care merge împotriva ordinii uni-versale şi soarta celui care încalcă această lege a Ordinii universale este dură! "Nebunele nu luară ulei, ci doar lămpile, pe cînd cele înțelepte luară şi ulei de rezervă." Lampa simbolizează conştiința omului. Uleiul este cel care produce lumina, întelegerea. Cum soțul întîrzia, toate fecioarele ațipiră şi adormiră. În mijlocul nopții, un strigăt se auzi: Iată-l pe soț, mergeți în întîmpinarea lui! Atunci, toate fecioarele se treziră şi pregătiră lămpile. Cele nebune spuseră înțeleptelor: "Dați-ne din uleiul vostru, căci ni se sting làmpile". Fecioarele nebune erau lipsite de înțelepciune, de înțelegere, conştiinta lor era "lipsită de ulei". Cînd ele s-au găsit în fața unei situații grave, ele nu au putut face față. Ele au cerut fecioarelor înțelepte: "Dați-ne din uleiul vostru", dar acestea le-au răspuns: "Nu, nu va fi destul pentru noi şi pentru voi. Mergeți mai curînd la cei care vînd şi cumpărați şi pentru noi".

Aceasta înseamnă că fecioarele nebune nu puteau să primească mai mult decît le permitea starea lor de conştiință, sau dacă preferați, pentru ceea ce ele vibrau. Studentul despre care vă vorbeam a putut să facă acea călătorie, pentru că aceasta era deja o realitate în conştiinta sa. Ocupîndu-se de pregătirile de plecare, el îşi făcea provizie de ulei pentru lampă. A lua cunoştință de un lucru este a-i aduce manifestarea. Legea pregătirii operează în două sensuri. Dacă vă pregătiți pentru ceea ce vă temeți sau nu doriți, veți începe s-o atrageți. David a strigat: "Mi s-a întîmplat ceea ce mă temeam că se va întîmpla"! Noi auzim spunîndu-se frecvent: "Trebuie să pun bani deoparte pentru caz de boală.". Pregăteşti, astfel, deliberat boala. Sau: "Fac economii pentru zile negre". Acestea vor veni cu siguranță şi în momentul cel mai inoportun.

Ideea divină în privința omului este abundența.

Hambarele trebuie să-ţi fie pline, cupa trebuie să debordeze, dar trebuie să înveţi să ceri corect. Fă, de exemplu, această afirmaţie: *Eu fac apel la legea creşterii. Abundenţa mea vine de la Dumnezeu şi, prin efectul Graţiei, ea afluează şi creşte.*

Această declaraţie nu vă sugerează nici cea mai mică idee de economie sau de boală. Ea vă dă sentimentul abundenţei în cea de-a patra dimensiune şi lasă Inteligenţei divine grija de a o realiza.

În fiecare zi trebuie să faci o alegere. Vei fi întelept sau nebun? Te vei pregăti să-ţi primeşti binele? Vei progresa cu paşi de uriaş în credinţă? Sau sclav al îndoielii şi al fricii, vei lăsa lampa fără ulei?

"Dar, în timp ce ele se duceau să cumpere ulei, soţul sosi; cele care erau pregătite intrară cu el în sala nunţii şi uşa se închise. Mai tîrziu, celelalte veniră şi ele şi spuseră: Stăpîne, Stăpîne, deschide-ne! Dar el răspunse: adevărat vă spun, eu nu vă cunosc.".

Consideraţi desigur că fecioarele nebune au plătit scump faptul de a fi neglijat să se aprovizioneze cu ulei, dar aici acţionează legea karmei (legea retribuţiei). Este ceea ce se numeste deseori "Ziua Judecăţii de Apoi", pe care oamenii o asociază greşit cu sfîrşitul lumii.

Se spune că "Ziua Judecăţii de Apoi" este supusă numărului 7 şi că ea survine după şapte ore, şapte zile, şapte săptămîni, şapte luni, şapte ani. Poate chiar să survină peste 7 minute. Atunci plăteşti datoria karmică; amenda pentru încălcarea Legii. Nu ai avut încre-dere în Dumnezeu şi ai neglijat să iei ulei pentru lampa ta. Fă-ţi în fiecare zi examenul stării de conştiinţă pentru a vedea ceea ce eşti pe cale să pregăteşti. Ţi-e teamă că o să-ţi lipsească ceva? Te uiţi cînd cheltuieşti 1 franc, atrăgînd astfel o penurie şi mai mare? Foloseşte ceea ce ai, cu înţelepciune, vei deschide calea unei abundenţe şi mai mari.

În cartea mea, "Cuvîntul tău este o baghetă magică", eu reamintesc povestea pungii magice din 1001 de nopţi, care se umplea pe măsură ce se epuiza. Şi sfătuiam să se facă această afirmaţie: *"Abundenţa mea provine de la Dumnezeu. Eu posed punga magică a Spiritului, care nu poate fi goală. Cînd banul iese, el este imediat înlocuit. Prin efectul Graţiei şi prin mijloace perfecte, ea este plină ochi."*

Aceasta face să apară o imagine vie în Spiritul tău: te vezi trăgînd banii de la banca imaginaţiei.

O doamnă care nu era foarte bogată, se temea să-şi achite notele, pentru că aceasta micşora contul ei în bancă. Dar, deodată, ea îsi spuse cu convingere: "Eu posed punga magică a Spiritului.". Ea nu poate să fie niciodată goală. Pe măsură

ce banii ies, sunt înlocuiţi imediat. Ea îşi achită notele fără să-şi mai facă griji şi mai multe cecuri importante îi parveniră într-un mod neaşteptat.

"Veghează şi roagă-te să nu cazi pradă tentaţiei" să te pregăteşti pentru ceva destructiv, în loc să faci să apară posibilităţi creatoare.

O doamnă cunoscută îmi mărturisi că are pregătit un voal mare, în caz de doliu. Strigai: "Dar eşti o ameninţare pentru familia ta! Te pregăteşti să le îngropi pe toate rudele, unele după altele, cu acest voal". Din fericire, ea se hotărî să-l distrugă.

O altă doamnă, absolut fără avere, decisese să-şi trimită fata la colegiu. Soţul ei rîdea de acest proiect. "Cu ce vei plăti tu pensiu-nea? Ştii bine că nu avem banii necesari". Ea a răspuns: "Eu stiu că un bine imprevizibil ne va veni", şi a continuat pregătirile. Aceasta îl făcea să rîdă pe soţul ei, care povestea cui vroia să-l audă că soţia sa se pregătea să-şi trimită fetele la colegiu, contînd pe un "bine imprevizibil".

Într-o bună zi, o rudă bogată îi trimise o sumă importantă. "Binele imprevizibil" se materializase, pentru că ea dăduse dovadă de o credinţă activă.

Am întrebat-o ce a spus soţul ei, cînd a primit cecul. "O, mi-a răspuns ea, nu-l jignesc niciodată pe Georges spunîndu-i că am avut dreptate!"

Ei bine, pregăteşte-te şi tu să primeşti un "bine neprevăzut". Fiecare din gîndurile tale, fiecare acţiune să exprime credinţa ta de nezdruncinat. Toate evenimentele vieţii tale reprezintă o idee care s-a cristalizat. Le-ai făcut să ţîşnească fie datorită fricii, fie datorită credinţei. Tu le-ai pregătit.

Să avem înţelepciunea să luăm ulei pentru lampă - şi în momentul în care ne asteptăm mai puţin, vom recolta fructele credinţei noastre.

Lampa mea, acum este plină de uleiul credinţei mele şi de împlinire.

CAPITOLUL IV

LA CE TE AŞTEPŢI?

"Va fi după credinţa ta" (Matei 9: 29)

Credinţa este o aşteptare plină de încredere: "va fi după credin-ţa ta".

S-ar putea spune: "Va fi aşa cum te aştepţi, deci la ce te aştepţi?"

Anumite persoane spun: "Noi ne asteptăm la mai rău" sau "se va întîmpla şi mai rău", "cei mai rău trebuie să se întîmple". În mod deliberat, ele invită răul să

survină. Anumite persoane spun: "Ne aşteptăm să fie mai bine". Aceasta cheamă manifestările condițiilor mai bune în viața lor. Schimbă afirmația şi circumstanțele care te privesc se vor modifica. Dar cum să faci cînd ai luat obiceiul să prevezi pierderile, sărăcia, eşecul? Începe prin a acționa ca şi cum te-ai aştepta la succes, la fericire, la abundență; pregăteşte-te să primeşti binele care îți este rezervat. Fă ceva ca să dovedeşti că îl aştepti, căci credința activă influențează subconştientul. Dacă ai pronunțat cuvîntul (afirmația plină de credință bazată pe adevăr) pentru a avea un cămin, să faci imediat pregătirile necesare, ca şi cînd nu ar fi nici un moment de pierdut. Începe să cauți bibelouri, fețe de masă, etc.

Am cunoscut o persoană, care a dat dovadă de o credință extraordinară, cumpărînd un fotoliu; un fotoliu confortabil, care simboliza un proiect serios; ea se pregătea astfel, să-l primească pe soțul pe care şi-l dorea şi ...el a venit.

Cineva va obiecta: "Şi dacă nu ai bani pentru a cumpăra bibelouri sau fotoliu?". Ei bine, mulțumeşte-te să le admiri în vitrine şi să le posezi în minte.

Acordează-ți vibrațiile cu ale lor. Auzi deseori oameni care se vaită: "Nu merg niciodată în magazine; nu pot să-mi permit să cumpăr nici cel mai mic lucru". Iată tocmai un motiv care ar trebui să vă facă să mergeți să cumpărați. Considerați obiectele de care aveți nevoie sau pe care le doriți, în mod amical. Iată, cunosc o doamnă, care dorea un inel. Ea se duse fără ezitare la bijutier şi încercă cîteva. Aceasta îi dădu o asemenea impresie că posedă acest inel încît, puțin timp după aceea, o prietenă îi făcu cadou un inel. "Te uneşti cu ceea ce priveşti cu atenție".

Să nu oboseşti să fii atent la lucrurile frumoase; un contact invizibil se stabileşte astfel între ele şi tine. Mai devreme sau mai tîrziu, ele vor fi atrase în viața ta, cu condiția să nu spui: "Sărmanul de mine! Este prea frumos să se realizeze vreodată!".

"Sufletul meu, încrede-te doar în Dumnezeu, de la el îmi vine salvarea", iată cea mai importantă declarație din Psalmul 6.

Sufletul aparține subconştientului. Psalmistul recomandă aces-tuia să aştepte orice lucru de la Dumnezeu, fără a conta pe alte surse sau pe alți intermediari.

"Aşteaptă-te ca Dumnezeu să-ți acorde binele care ți se pare cel mai irealizabil, cu condiția, totuşi să nu te limitezi la mijloacele care îl vor face să apară."

Nu spune cum ai vrea să se împlinească sau să nu se împlinească.

"Dumnezeu este cel care acordă Darul" şi El creează, El însuşi, căile minunate prin care acesta se va manifesta.

Repetați această afirmație: Nimic nu poate să mă despartă de Dumnezeu, Cel care acordă darul, prin urmare, nimic nu mă poate despărți de Dumnezeu - Darul. Darul, este Dumnezeu în acțiune.

Să fii conştient că orice binecuvîntare este Dumnezeu în acțiune. Să-L vezi pe Dumnezeu pe fiecare chip, şi să vezi binele în orice împrejurare; aceasta îți va permite să fii stăpînul oricărei situații.

Într-o zi, am primit vizita unei doamne, care mi-a povestit că apartamentul ei nu este încălzit şi că mamei ei îi este frig. Ea adăugă: "Proprietarul a declarat că nu va încălzi imobilul înainte de o anumită dată". Eu îi răspunsei: "Dumnezeu este proprietarul tău". "Aceasta este tot ce doream să ştiu", îmi spuse ea, părăsindu-mă repede, pentru a se întoarce acasă. În aceeaşi seară, apartamentul era încălzit fără ca ea s-o fi cerut, doar pentru că devenise conş-tientă că propietarul ei este o manifestare a lui Dumnezeu.

Noi trăim într-o epocă minunată, căci spiritul oamenilor începe să se aştepte la miracole. Aceasta pluteşte în aer!

Un articol de ziar al cărui autor este John Anderson, coroborea-ză absolut tot ceea ce tocmai am spus. El este intitulat: "Amatorii de teatru se pasionează pentru piesele care tratează subiecte metafizice".

"Un director de teatru, pe care îl vom numi Brock Pemberton, îmi spunea deunăzi pe un ton sarcastic, în cursul unei conversații tardive pe stradă: "Pentru că voi, criticii dramatici, ştiți atît de bine ceea ce convine publicului new-yorkez, de ce nu-mi faci cîteva sugestii utile? De ce nu mă ajuți, în loc să-mi complici afacerile? Ai face mai bine să-mi spui ce gen de piesă ar atrage amatorii de teatru.". "Aş face-o cu bucurie, replicai, dar nu m-ai crede". "Eludezi problema! În realitate, dumneata ignori gusturile publicu-lui şi te prefaci că ştii mai mult decît ai fi dispus să-mi spui. Nici tu nu ştii ce piese ar avea şansa să facă săli pline în acest moment". "Aici te înşeli! Există un subiect care a avut şi va avea întotdeauna succes, fie că este sau nu legat de o intrigă de iubire, de o poveste metafizică sau de o tragedie istorică; nici o piesă bazată pe această temă nu a cunoscut un fiasco complet, numai să fi avut o valoare oarecare, şi unele dintre ele, care nu erau faimoase, au cunoscut totuşi o favoare extraordinară.".

"Asta nu mă lămureşte prea mult, remarcă directorul, şi tot nu mi-ai spus despre ce piese ar putea fi vorba.".

"Despre cele care tratează despre metafizică, răspunsei, intenționat cu puțină ironie şi aşteptînd efectul celor spuse.". "Despre metafizică? exclamă domnul Pemberton. Ați spus metafizică?"

Eu păstrai tăcerea o clipă şi, cum el nu adăuga nimic, îi enumerai cîteva titluri: "Păşunile verzi", "Miracolul Tatălui Malachie", şi multe altele. De remarcat,

adăugai, că aceste piese au avut succes la public, în ciuda părerii criticilor. Dar, domnul Pemberton mă lăsă, pentru a merge să se intereseze în toate teatrele din oraş. "Există vreun metafizician printre voi?"

Oamenii încep să-şi dea seama de puterea cuvintelor lor şi de gîndurile lor. Ei vor înţelege de ce *"Credinţa este o asigurare fermă a lucrurilor pe care le speri şi demonstrarea celor pe care nu le vezi".*

Această lege a aşteptării încrezătoare se aplică chiar şi superstiţiilor.

Dacă treci pe sub scară şi te aştepţi să-ţi poarte ghinion, aceasta se va realiza. Scara nu este de vină, dar contratimpul survine, pentru că te aştepţi la aceasta.

S-ar putea spune "aşteptarea încrezătoare este substanţa lucrurilor pe care le speri, dar ea este şi substanţa de care omul se teme cel mai mult. De ceea ce mă temeam nu am scăpat, s-a întîmplat".

Totul este prea frumos şi va fi adevărat, totul este minunat şi se va întîmpla, totul este prea bun şi va dura, cînd aştepţi binele tău de la Dumnezeu.

Gîndeşte-te la binecuvîntările care aparent nu se pot realiza decît într-un viitor îndepărtat şi aşteaptă-te să se manifeste imediat, într-o mod neaşteptat, prin efectul Graţiei, pentru că Dumnezeu se serveşte de mijloace imprevizibile pentru a-şi împlini minunile.

Am auzit spunîndu-se că Biblia conţine mii de promisiuni. Să aşteptăm ca aceste binecuvîntări să se realizeze. Ne sunt promise, printre altele, Bogăţia şi Gloria, Tinereţea eternă: "Carnea ta va deveni ca cea a unui copil" şi Viaţa eternă: "Moartea însăşi va fi învinsă".

Creştinismul se bazează pe iertarea păcatelor şi pe un mormînt gol.

Ştim acum că, ştiinţific, toate aceste lucruri sunt posibile.

Făcînd apel la legea iertării, noi suntem eliberaţi de toate greşelile noastre şi de consecinţele lor. ("Chiar dacă păcatele voastre vor fi roşii ca sîngele, ele vor deveni albe ca zăpada").

Corpul nostru va fi atunci scăldat de Lumină, el va manifesta "corpul electric" care este incoruptibil şi indestructibil, substanţă pură şi expresia perfecţiunii.

Eu aştept imprevizibilul; binele magnific care îmi este destinat se realizează acum.

CAPITOLUL V

BRAȚUL PUTERNIC AL LUI DUMNEZEU

"Dumnezeu din toate secolele este sprijinul tău sigur; brațele Lui eterne te susțin."

În Biblie, brațul lui Dumnezeu reprezintă întotdeauna protec-ția. Scriitorii sacri cunosc valoarea simbolului; acesta evocă o imagine care influențează subconştientul. Ar fi interesant să enu-merăm tot ceea ce înseamnă în Biblie, în afară de stîncă, mielul, ciobanul, vița de vie, lampa. Brațul evocă, şi el, forța.

"Dumnezeu din toate secolele a fost întotdeauna refugiul tău şi bratețe Lui eterne te susțin. El a alungat duşmanul din fața ta şi ți-a spus: Extermină-l!".

Care este acest inamic care este "în fața ta?" Sunt gîndurile negative, care au luat formă în subconştientul tău. Duşmanii nu pot fi decît cei din propria ta casă. "Brațele eterne" alungă gîndirile eronate şi le distrug. Ai simțit vreodată liniştea de a fi debarasat de orice gîndire negativă? Poate că ai întreținut un asemenea resentiment, încît, acum, mînia ta izbucneşte în orice clipă. Eşti iritat împotriva oamenilor pe care îi cunoşti şi contra celor pe care nu-i cunoşti, cei din trecut şi cei din prezent; şi este sigur că şi generațiile viitoare nu vor scăpa de mînia ta.

Tot organismul tău este afectat de acest resentiment, pentru că fiecare organ al corpului participă la această iritare. Plăteşti aceasta sub forma reumatismului, artritei, nevritei, căci gîndurile "acide" produc aciditate în sînge. Ori, aceste dezagremente te ating, deoarece te lupți cu tine însuți, în loc să te încrezi în brațul puternic al lui Dumnezeu.

Am sfătuit pe numeroşi elevi de-ai mei : *Brațul puternic al lui Dumnezeu se întinde deasupra oamenilor şi evenimentelor; El stăpîneşte această situație şi protejează interesele mele.*

Evoci prin aceste cuvinte imaginea brațului puternic, simboli-zînd forța şi protecția. Luînd cunoştință de această Putere Divină, încetezi să rezişti şi să te iriți. Te destinzi şi nu te mai îngrijorezi. Gîndurile eronate sunt alungate şi, peste tot, condițiile adverse dispar.

Dezvoltarea ta spirituală îți va permite să rămîi calm sau să rămîi deoparte, pentru a lăsa Inteligența Infinită să se încarce cu povara ta şi să se lupte în favoarea ta. Ce linişte simți cînd eşti eliberat de apăsarea iritării! Simți bunăvoință pentru toată lumea şi toate organele corpului încep să funcționeze perfect.

Albert Edward Don D.D. (doctor în teologie) scrie despre acest subiect: "Să iubeşti pe duşmanii tăi este favorabil sănătății spirituale, aceasta este binecunoscut, precum şi faptul că emoțiile negative sunt nocive, distrug sănătatea fizică. Aceasta este o descoperire relativ recentă. Problema sănătății nu este deseori decît o problemă de emoții. Sentimentele rele, repetate şi întreținute, sunt o cauză latentă de boală.

Cînd un predicator te sfătuieşte să-ți iubeşti duşmanii, omul obişnuit se revoltă contra acestei idei, pe care o găseşte insupor-tabilă şi de origine religioasă. Dar, în realitate, predicatorul îți face cunoscută o lege, una dintre cele mai importante legi de igienă şi de morală. Nimeni, chiar dacă ar fi pentru binele corpului său, nu-şi poate permite să se lase purtat de ură. Aceasta are efectul unei doze repetate de otravă. Cînd eşti îndemnat să te debarasezi de frică, acesta nu este preceptul unui idealist puțin țicnit, ți se dă un sfat, care este tot atît de important pentru sănătatea ta ca şi un regim alimentar judicios".

Se aude mult vorbindu-se de un regim alimentar echilibrat, dar se uită în general că, fără un spirit echilibrat, nu poți digera ceea ce mănînci, oricare ar fi numărul caloriilor.

Non-rezistența este o artă: a o dobîndi înseamnă să stăpîneşti lumea! Prea mulți oameni încearcă să forțeze victoria. Binele tău durabil nu va apare niciodată constrîns de voința ta. "Fugi de lucrurile care te ocolesc. Nu căuta nimic, Norocul te va căuta. Vezi umbra ta pe pămînt, deja ea se arată la poarta ta". Nu ştiu cine este autorul acestor versuri. Celebrul atlet englez Lovelock, întrebat cum a dobîndit rapiditatea şi rezistența în alergare, a răspuns: "Am învățat să mă relaxez". Atunci cînd alerga foarte repede, el era cel mai destins. Trebuie să ajungi la acest calm în acțiune. Norocul cel mai extraordinar, reuşita cea mai impevizibilă apare cînd te aştepți mai puțin, pentru că, în acel moment, ai renunțat la orice voință personală şi marea lege a atracției a putut să acționeze. Nu se poate concepe un magnet care ar putea fi necăjit sau îngrijorat. Indiferent şi fără griji, el ştie perfect că nimic nu poate împiedica acele să fie atrase de el. Ceea ce noi dorim în mod legitim (corect) se realizează atunci cînd slăbim strînsoarea dorinței noastre.

Nu permite dorinței inimii tale să devină o boală de inimă. Cînd doreşti prea arzător ceva, te demagnetizezi complet, deoarece îți faci griji, îți este frică, te torturezi. "Nimic din toate acestea nu mă emoționează", aceasta este legea ocultă a indiferenței. Numai aşa barca ta poate intra în port pe o mare calmă. Mulți dintre cei care se inițiază în Adevăr îşi irită prietenii, pentru că insistă prea mult ca aceştia să citească anumite cărți sau să audieze anumite conferințe, care îi interesează pe ei înşişi. Ei merg împotriva scopului lor.

Unul dintre prietenii mei îi adusese fratelui său cartea mea "Jocul vieții şi cum să-l joci", dorind să-l facă cunoscut. Tinerii din familie refuzară net să se intereseze de asemenea "baliverne". Unul dintre ei este şofer de taxi. Într-o noapte, el îl înlocui pe un coleg de-al său. În masina care-i fusese încredințată, el găsi o carte. Era chiar "Jocul vieții". A doua zi, el îi spuse mătuşii sale: "Am găsit cartea doamnei Shinn într-un taxi, noaptea trecută. Am citit-o. Este formidabilă. Sunt lucruri extraordinare acolo. De ce nu mai scrie încă o carte? Pe căi ocolite, Dumnezeu îşi îndeplineşte minunile. Eu întîlnesc tot felul de oameni; mulți sunt nefericiți, în tot cazul puțini sunt mulțumiți de soarta lor şi recunoscători. Un domn mi-a spus totuşi, într-o zi: "Am toate motivele să fiu recunoscător. Sunt sănătos, am bani suficienți şi am norocul să nu fiu căsătorit!".

Psalmul 89 este foarte interesant, căci te afli în prezența a doi interlocutori: cel care recită (toți psalmii sunt într-adevăr poeme, cîntări) şi Dumnezeu cel Etern, care îi răspunde. Este un imn al laudei şi recunoştinței, care glorifică puterea brațului lui Dumnezeu. "Voi cînta mereu bunătatea celui Etern! Dumnezeu cel Etern, cine este tot atît de puternic ca tine?" Brațul tău este puternic, mîna ta puternică şi dreptatea ta exercită autoritatea supremă.". Dumnezeu cel Etern răspunde: "Pe cel ales de mine din rîndurile poporului, mîna mea îl va susține şi brațul meu îl va întări". Eu îi voi păstra mereu favoarea mea şi alianța mea cu el va fi de nezdruncinat." Numai în Biblie şi în basme se folosesc termenii "etern" şi "pentru totdeauna". În absolut, omul este în afara timpului şi spațiului. Binele său se transmite dintr-o eternitate în alta. Să nu uităm că basmele provin din legendele antice persane, bazate pe Adevăr. Aladin şi lampa fermecată reprezintă puterea cuvîntului. Ajunge ca Aladin să atingă lampa, pentru ca dorințele sale să se îndeplinească. Ori, cuvîntul tău este lampa ta. Cuvîntul şi gîndirea sunt o formă de activitate şi nu se întorc niciodată la autorul lor fără efect. Un savant a declarat că cuvintele sunt încărcate de lumină. "Noi recoltăm continuu fructul cuvintelor pronunțate".

La una din reuniunile mele, o elevă mă preveni că adusese cu ea pe unul dintre prietenii ei, care nu avea de lucru de un an de zile. L-am sfătuit să facă afirmația următoare: "Acum este momentul favorabil. Voi avea azi o şansă extrordinară. Aceste cuvinte se gravară în conştiința sa. Puțin timp după aceea, el găsi o situație magnifică. Cînd binecuvîntez ofrandele, eu afirm că fiecare dintre ele va reveni de o mie de ori donatorului său.

Una dintre auditoarele mele mi-a povestit că, după ce m-a auzit, ea a dat un dolar la chetă, spunînd cu certitudine profundă: "Acest dolar este binecuvîntat şi se va întoarce la mine sub forma a 1000 de dolari". Cîteva zile mai tîrziu, ea primi această sumă într-un mod cu totul neaşteptat.

De ce unii oameni fac dovada acestui Adevăr mult mai repede decît ceilalţi? Pur şi simplu pentru că au urechi de auzit. Iisus Hristos ne vorbeşte într-una dintre parabolele Sale de un semănător a cărui sămînţă a căzut pe un pămînt favorabil. Sămînţa este cuvîntul. Eu repet deseori: "Reţineţi afirmaţia care vă frapează, care vă emoţionează, pentru că ea face imaginea. Ea nu va întîrzia să producă roade.".

Am mers de curînd într-un magazin, pe al cărui proprietar îl cunosc bine. Pentru a glumi, îi spusei, în timp ce-i dădeam uneia dintre angajatele sale o afirmaţie: "Inutil să-ţi dau şi ţie. N-o vei folosi niciodată". "Aici te înşeli! Protestă el. Eu mă voi servi de ea cu siguranţă". Săptămîna următoare, eu îi adusei una. Nici nu părăsisem bine magazinul şi el alergă după mine. "Am făcut afirmaţia ta şi noi clienţi au intrat imediat în magazin!". El spusese cu convingere: *"Acum este momentul favorabil. Voi avea azi o şansă extraordinară".*

Foarte mulţi oameni îşi risipesc vorbele în fraze zăpăcite sau exagerate. Şedinţele mele la coafor îmi furnizau zilnic exemple pentru convorbirile mele. Într-o zi, o tînără ceru o revistă pentru a-şi trece timpul. "Daţi-mi, ceru ea coafezei, ceva teribil de nou şi îngrozitor de pasionant". Şi asta ca să i se dea, în final, ultimul număr dintr-o revistă de cinema! Auzi, deseori, oameni exclamînd: "Aş vrea să mi se întîmple ceva palpitant şi senzaţional!". Ei invită astfel, un eveniment nefericit sau răscolitor să se producă în viaţa lor. Şi apoi se întreabă de ce li s-a întîmplat aşa ceva.

Ar trebui să existe în toate colegiile cursuri de metafizică. *Metafizica rezumă înţelepciunea secolelor,* această antică ştiinţă predată de-a lungul veacurilor în India, Egipt şi Grecia. Hermes Trimegiste a fost marele Maestru al Egiptului. Înţelepciunea sa, păstrată cu grijă, ne parvine după mai mult de zece secole. El trăia în Egipt cînd rasa umană actuală era încă în copilărie. Dar dacă cititi "Xybalionul" cu atenţie, veţi descoperi că el preda ceea ce noi învăţăm astăzi. El afirma într-adevăr, că orice stare mentală este însoţită de vibraţii şi că te uneşti cu ceva spre care vibrezi. De aceea, ne vom armoniza de acum înainte vibraţiile cu cele ale succesului, fericirii şi abundenţei.

Acum este momentul favorabil.
Azi este o zi de şansă extraordinară.

CAPITOLUL VI

ÎNCRUCIŞAREA DRUMURILOR

"Alegeți azi pe cine vreți să slujiți" (Iisus 25: 15)

În fiecare zi, este necesar să facem o alegere (ne găsim la o răscruce). Voi face asta sau asta? Voi pleca sau voi rămîne? Mulți nu ştiu ce să facă. Se agită zadarnic, lăsînd altora grija de a decide pentru ei, apoi regretă că le-au urmat sfaturile.

Alții cîntăresc cu grijă pentru şi contra. Ei evaluează şi aprecia-ză o situație, ca şi cînd ar fi vorba de o marfă, şi se întreabă apoi de ce nu au reuşit să-şi atingă scopul.

Unii merg pe cărarea minunată a intuiției şi ajung în Pămîntul Făgăduinței, cît ai clipi.

Intuiția este facultatea spirituală mult superioară rațiunii; cînd te încrezi în ea, te conduce către tot ceea ce doreşti, tot ceea ce tu ai nevoie.

În cartea mea "Jocul vieții şi cum să-l joci", dau numeroase exemple de reuşită obținute datorită acestei facultăți extraordinare. Explic, de asemeni, că a te ruga înseamnă a telefona lui Dumnezeu şi că El răspunde prin intermediul intuiției.

Luați deci azi decizia de a merge pe această cărare magică. În cursul meu, eu sfătuiesc să se cultive intuiția, căci, la cea mai mare parte din oameni, această însuşire rămîne ațipită. Trebuie, deci, să-i spunem: "Trezeşte-te, tu care dormi! Ia cunoştință de directivele şi impulsurile pe care le primeşti. Trezeşte divinitatea care este în tine.".

Claude BRAGDON a declarat: "A trăi intuitiv, înseamnă a trăi în cea de-a patra dimensiune".

Dacă te afli la încrucişarea drumurilor, dacă este necesar să iei acum, o decizie, cere ca o direcție bine determinată să-ți fie clar indicată.

Se găsesc în Cartea lui Iisus mai multe evenimente, care se pot interpreta metafizic. "După moartea lui Moise, cel Etern îi spuse lui Iisus: "Acum, ridică-te, treci Iordanul, tu împreună cu tot acest popor, pentru a intra în țara pe care eu o dau Copiilor lui Israel. Orice loc pe care veți călca, vi-l dau".

Picioarele sunt, deci, simbolul înțelegerii, deci, metafizic, acest pasaj semnifică că tot ceea ce noi înțelegem aparține conştiinței noastre şi că nu ni se poate răpi ceea ce este înrădăcinat acolo.

Biblia, într-adevăr, continuă în aceşti termeni: "Nimeni nu-ți va putea sta împotrivă, cît vei trăi.... Eu nu te voi părăsi. Fii tare şi curajos şi acționează cu credință, conform legii pe care Moise, slujitorul Meu, ți-a prescris-o; nu te

întoarce nici la dreapta, nici la stînga, pentru ca să reuşeşti în tot ce vei întreprinde.".

Noi reuşim deci, prin urmare, cînd respectăm legea spirituală, cu fermitate şi curaj. Dar ne dăm seama că, ajunşi la "încrucişarea drumurilor", trebuie să facem o alegere.

"Alege azi pe acela pe care vrei să-l slujeşti", ghidul Divin sau intelectual.

Un om de afaceri cunoscut spunea unuia dintre prieteni: "Eu ascult întotdeauna de intuiția mea şi sunt norocul în persoană".

Inspirația, adică direcția Divină, este factorul esențial în viață. În realitate, aceasta este ceea ce oamenii încearcă să dezvolte cînd merg la cursuri unde se predă Adevărul. Mi-am dat seama că un cuvînt propice declanşează activitatea divină.

O doamnă veni să-mi spună despre o situație foarte complicată. Eu îi spusei: "Lăsați-L pe Dumnezeu să descurce El Însuşi această afacere". Subjugată, ea repetă: "Eu las acum pe Dumnezeu să des-curce această afacere". Aproape imediat, ea închirie casa sa, care rămăsese vacantă mult timp.

Lăsați pe Dumnezeu să descurce situațiile, căci atunci cînd vă amestecați, pierdeți de fiecare dată. Sunt deseori întrebată: "Cum să facem ca Dumnezeu să intervină în ceea ce ne preocupă şi de ce nu trebuie să ne amestecăm?" De ce? Pentru că atunci este intelectul acela care ia afacerea în mînă şi ridică obiecții: timpurile sunt grele, afacerile nu merg, nu sperați ameliorare înainte de 1958. Pentru Legea spirituală contează doar *"acum"*. Înainte de a fi chemat, eşti auzit "căci timpul şi spațiul nu sunt decît o iluzie", şi *binecuvînta-rea care vă este destinată aşteaptă ca voi s-o eliberați prin credința voastră şi prin cuvîntul vostru.*

"Alege azi pe cel pe care vrei să-l slujeşti", frica sau credința.

Orice acțiune inspirată de frică poartă în ea însăşi germenul înfrîngerii.

Trebuie să ai multă forță şi curaj pentru a te încrede doar în Dumnezeu. Noi avem deseori încredere în El pentru lucruri mărunte, dar cînd este vorba de o situație gravă, ni se pare mai prudent să ne ocupăm noi înşine de ea - ceea ce are ca efect înfrîngerea şi eşecul.

Fragmentul următor dintr-o scrisoare pe care mi-a trimis-o o corespondentă din vest, arată cum circumstanțele pot să se modifice rapid.

"Am avut plăcerea să citesc cartea dumneavoastră remarcabilă "Jocul vieții şi cum să-l joci". Am patru fii, în vîrstă de 10, 13, 15 şi 17 ani şi îmi spun că ar fi minunat pentru ei dacă ar putea să-l înțeleagă şi să-l pună în practică chiar din tinerețe, pentru a putea poseda tot ceea ce le aparține prin drept Divin.

Persoana care mi-a împrumutat cartea dumneavoastră mi-a propus şi altele, dar am fost atrasă de aceasta ca de un magnet şi am fost obligată s-o

citesc dintr-o răsuflare. După ce am terminat-o, îmi dădui seama că m-am străduit să trăiesc conform Legii Divine, dar cum nu o înţelegeam, progresele mele au fost foarte lente.

Mi se părea foarte dificil, mai întîi, să încep să mă ocup de afaceri după ce ani de zile nu m-am ocupat decît de casă. Dar am făcut această afirmaţie: *"Dumnezeu face posibil ceea ce este imposibil"*. Şi aceasta mi se şi întîmplă.

"Eu sunt recunoscătoare pentru situaţia pe care o am acum şi surîd cînd oamenii exclamă: "Cum faceţi dumneavoastră pentru a vă ocupa de băieţii dumneavoastră, de casa voastră, după ce aţi suferit operaţii atît de grave şi aţi stat luni întregi în spital, fără ca cineva din familia dumneavoastră să vă poată ajuta?"

Dumnezeu îi găsi un loc în afaceri chiar atunci cînd prietenii o sfătuiau nici să nu se gîndească la aceasta.

De altfel, oamenii vă răspund, în general, à propos de orice: "Asta nu se poate!".

Am făcut această experienţă, recent. Descoperisem, într-o pră-vălie, un aparat adorabil, din argint, pentru pregătirea cafelei sau a infuziilor. Încîntată, arătai descoperirea mea prietenilor care, în unanimitate exclamară: "Acest aparat nu va funcţiona!". Unul dintre ei îmi declară: "În locul tău nu aş ezita să-l arunc la gunoi!". Dar, fără să mă las influenţat, eu acordai încredere micului meu aparat, care funcţionă de minune.

Prietenii mei aparţineau, pur şi simplu, genului mediu, care nu pregetă niciodată să exclame: "Asta nu va merge! Nu este posibil!"

Toate marile idei se lovesc de o opoziţie. "Nu te lăsa influenţat de nimeni". Urmeză calea înţelepciunii şi a înţelegerii, "nu te întoarce nici la dreapta, nici la stînga, pentru ca să reuşeşti în tot ce vei întreprinde".

În Iisus, capitolul 24, versetul 13, noi găsim această declaraţie remarcabilă: "Şi v-am dat o ţară pe care nu aţi cultivat-o, oraşe pe care nu le-aţi construit, şi în care locuiţi, viţă de vie şi măslini pe care nu i-aţi plantat şi care vă servesc drept hrană".

Iată ce ne arată că omul nu poate să cîştige orice; binecu-vîntările de care beneficiază sunt daruri. (Daruri, de teamă ca omul să nu devină orgolios de ceea ce posedă).

De îndată ce devenim conştienţi de bogăţie, darul acesta ni se face imediat.

Dacă devenim conştienţi de reuşită, aceasta ne este acordată; căci reuşita şi abundenţa sunt stări de spirit.

"Căci cel Etern este Dumnezeul nostru; El este cel care ne-a făcut să scăpăm noi şi părinţii noştri, din Egipt, din ţara servituţii".

Egiptul simbolizează tenebrele spirituale. În casa servituții, omul este sclavul îndoielilor sale, ale temerilor sale; el crede în sărăcie, în limitări, şi toate acestea pentru că s-a înşelat "la încruci-şarea drumurilor" şi pentru că a luat-o pe un drum greşit.

Dacă eşti nefericit, aceasta se întîmplă pentru că ai neglijat să urmezi strict ceea ce Spiritul îți revelase prin intuiție.

Toate lucrurile importante au fost îndeplinite de oameni care au rămas fideli idealului lor.

Henry Ford depăşise 40 de ani cînd inventă maşina care-i poartă numele. El se lovi de mari dificultăți pentru a-şi procura capitalurile necesare. Prietenii săi erau convinşi că proiectul său este nesăbuit. Mîhnit, tatăl său îi spuse: "Henry de ce abandonezi tu o situație de 25 de dolari pe săptămînă, pentru a te lansa într-o afacere ridicolă?" Dar Ford nu se lăsă influențat de nimeni.

Pentru a ieşi din țara Egiptului, din casa servituții, trebuie să luăm decizii dictate de Adevăr.

Să nu ne înşelăm la intersecție. "Fii hotărît, curajos; acționează cu credință, după Legea pe care Moise, slujitorul Meu ți-a prescris-o; nu te întoarce nici la dreapta, nici la stînga, pentru ca să reu-şeşti în tot ceea ce vei întreprinde".

Azi, pentru că ne aflăm la încrucişarea drumurilor, să ascultăm fără teamă de vocea intuiției.

Biblia o numeşte "murmurul dulce şi uşor".

"Urechile tale vor auzi în spatele tău o voce care îți va spune: Acesta este drumul, urmează-l". Şi pe acest drum vei descoperi binele, care deja este pregătit pentru tine.

Vei găsi "țara pe care nu ai arat-o, oraşele pe care nu le-ai construit, vița de vie şi măslinii pe care nu i-ai plantat şi care îți servesc drept hrană".

Divin condus, eu aleg drumul cel bun la încrucişarea drumurilor.
Dumnezeu deschide un drum chiar şi atunci cînd acesta nu există.

CAPITOLUL VII

TRAVERSAREA MĂRII ROŞII

"Spune copiilor lui Israel să pornească" (Exod 14: 15)

Una dintre povestirile cele mai dramatice din Biblie este episodul care povesteşte traversarea Mării Roşii de către copiii lui Israel.

Moise îi conducea în afara Egiptului, unde fuseseră în captivitate şi egiptenii îi urmăreau. Ca cea mai mare parte a oamenilor, copiii lui Israel nu se încredeau de loc în Dumnezeu; ei nu încetau să murmure: "Nu-ţi spuneam noi în Egipt: lasă-ne să-i slujim pe egipteni, căci preferăm să-i slujim pe ei, decît să murim în deşert.".

Moise răspunse poporului: "Nu vă temeţi de nimic. Rămîneţi liniştiţi şi contemplaţi eliberarea pe care cel Etern v-o va acorda azi; căci pe egiptenii pe care îi vedeţi astăzi, nu îi veţi mai vedea niciodată.".

"Cel Etern va lupta pentru voi, şi voi veţi fi liniştiţi".

Moise făcea tot ce îi stătea în puteri pentru a le insufla credinţă copiilor lui Israel.

Dar aceştia preferau să fie aserviţi mai curînd îndoielilor şi temerilor lor (căci egiptul simbolizează tenebrele), decît să facă un salt primejdios în credinţă, pentru a traversa deşertul şi a atinge Pămîntul Făgăduinţei.

Trebuie, într-adevăr, să traversezi deşertul, înainte de a ajunge în Pămîntul Făgăduinţei.

Vechile îndoieli, vechile temeri ne înconjoară, dar găsim întotdeauna pe cineva care să ne încurajeze să avansàm, un Moise care să ne împingă înainte – cîteodată este un prieten, cîteodată o intuiţie.

"Şi cel Etern îi spuse lui Moise: De ce mă strigi? Spune copiilor lui Israel să pornească la drum!"

"Cît despre tine, întinde bastonul, întinde mîna ta spre mare şi împarte-o; copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării, pe nisip uscat..."

"Moise întinse mîna spre mare. Şi cel Etern împinse marea cu un vînt din răsărit, care suflă cu impetuozitate toată noaptea. El secă marea şi apele se împărţiră."

"Copiii lui Israel păşiră prin mijlocul mării, pe nisip uscat şi apele formară un zid la dreapta şi la stînga lor."

"Egiptenii începură urmărirea lor şi toţi caii Faraonului, carele sale şi cavalerii săi intrară după ei în mijlocul mării..."

"Cel Etern îi spuse lui Moise: Întinde-ţi mîna peste mare şi apele vor reveni peste egipteni, peste carele şi cavalerii lor."

"Moise întinse mîna peste mare şi, dimineaţa, marea îşi reluă locul obişnuit. Egiptenii fugiră la apropierea valurilor, dar cel Etern îi precipită în mijlocul mării.".

"Apele reveniră şi acoperiră carele, cavalerii şi toată armata Faraonului, care intraseră în mare pentru a-i urmări pe fiii lui Israel; nu scăpă nici unul.".

Nu uitați că Biblia face aluzie la individ. La deşertul tău, la Marea ta Roşie, la Pămîntul Făgăduinței tale face ea aluzie în acest pasaj.

Pentru fiecare dintre voi, există un Pămînt al Făgăduinței - dorința cea mai scumpă inimii voastre - dar ați fost destul de aserviți de egipteni (gîndurile voastre), încît această dorință vi se pare o realizare imposibilă sau, în orice caz, foarte îndepărtată. Considerați că este riscant să vă încredeți în mod absolut în Dumnezeu şi că deşertul va fi poate mai rău decît egiptenii.

Şi cum să ştii dacă, la urma urmei, Pămîntul Făgăduinței voas-tre există într-adevăr?

Rațiunea este întotdeauna aliata egiptenilor!

Mai devreme sau mai tîrziu, totuşi, veți primi acest ordin: "Porneşte la drum". Adeseori, circumstanțele sunt cele care vă antrenează.

Am să vă dau exemplul uneia dintre elevele mele.

Este o pianistă remarcabilă. După ce a avut mult succes în străinătate, ea s-a întors în țară, cu un album impresionant, plin cu extrase din presă şi cu inima debordînd de bucurie. Una dintre rudele sale se interesă de ea şi îi propuse fonduri pentru organizarea unui turneu de concerte. Ei se adresară unui impresar, care trebuia să se ocupe de administrarea financiară a acestei afaceri.

După două sau trei concerte, banii lipsiră, impresarul însuşin-duşi-i. Această doamnă rămase dezolată şi fără speranță. Ea îl detesta atît de mult pe impresar, încît se îmbolnăvi. Aproape fără bani, ea era obligată să trăiască într-o cameră tristă şi fără confort, unde era atît de frig, încît nici nu putea să exerseze la pian.

Ea era, într-adevăr, aservită egiptenilor - ura, ranchiuna, sărăcia şi limitările. Atunci, o prietenă o aduse la una din reuniunile mele şi ea îmi spuse povestea ei.

- Înainte de toate, îi spusei, trebuie să încetezi să-l urăşti pe acest om. Cînd vei putea să-l ierți, succesul îți va surîde din nou. Inițierea ta în imperativitatea iertării începe chiar acum.

Acest sfat părea dificil de urmat; ea se strădui şi urmă cursurile mele cu asiduitate.

Între timp, ruda ei făcuse apel la justiție pentru a recupera fondurile, dar lunile trecură fără ca această cauză să fie pledată.

Prietena mea fu chemată în California. Toată această poveste încetase s-o chinuiască; ea îl iertase pe impresar.

Deodată, după 4 ani, i se făcu cunoscut că diferendul se va judeca. Sosind la New York, ea veni să mă vadă, pentru a-mi cere să pronunț Cuvîntul Adevărului, pentru ca dreptatea să triumfe.

La audiență, totul se termină cît se poate de bine. Impresarul fu condamnat să înapoieze banii în rate lunare.

Ea sosi la mine veselă. "Nu am încercat nici un resentiment împotriva acestui om, îmi spuse ea. A fost chiar foarte mirat cînd l-am salutat cordial". Apoi, ruda sa, luînd decizia să-i cedeze suma în litigiu, pianista se trezi cu un mare cont în bancă.

Ea nu va întîrzia să intre acum în Pămîntul Făgăduinței sale. Ea a ieşit din casa servituții (ura şi ranchiuna); ea a traversat Marea sa Roşie. Buna sa voință în privinta adversarului său a îndepărtat apele şi ea a putut să treacă pe pămînt ferm.

Pămîntul ferm simbolizează ceea ce este substanțial, ferm sub picioare, adică înțelegerea.

Moise apare ca unul dintre cele mai importante personaje bibli-ce.

"Moise înțelesese că trebuie să părăsească Egiptul, împreună cu întreg poporul său. Datoria care-l aştepta se lovea de reaua voință a Faraonului, hotărît să nu-i elibereze pe cei pe care-i aservise pentru profitul său, dar mai trebuia şi să împingă la revoltă o națiune îndelung oprimată şi care pierduse orice inițiativă. "Ce geniu extraordinar trebuia să ai, pentru a triumfa într-o asemenea situație. Moise avea acest geniu; avea curajul convingerilor sale şi nu se gîndea la el însuşi. Uitarea de sine! Biblia spune: Moise era un om foarte răbdător, mai răbdător decît orice om de pe fața pămîntului. El primea cu atîta blîndețe ordinele celui Etern, încît deveni unul dintre oamenii cei mai puternici din toate timpurile". Cel Etern îi spuse: "Întinde mîna ta peste mare şi împarte-o; copiii Israelului vor trece prin mijlocul mării pe pămînt ferm". Fără să încerce cea mai mică îndoială, el spuse acestora: "Porniți la drum". Era o încercare îndrăzneață să antrenezi toată această mulțime în mare, cu certitudinea absolută că nici unul nu va pieri. Dar iată miracolul! "Cel Etern îndepărtă marea cu un vînt din răsărit, care suflă cu impetuozitate toată noaptea. Astfel, marea lăsă loc pămîntului şi apele se împărțiră.".

Amintiți-vă că aceasta poate să vi se întîmple şi dumneavoastră, chiar azi. Gîndiți-vă la ceea ce vă preocupă.

Poate că ați pierdut orice inițiativă, deoarece ați fost timp îndelungat sclavul Faraonului (îndoielile, temerile, descurajările voastre).

Nu are importanță! Dați-vă acest ordin! "Porneşte la drum!"

"... Cel Etern a îndepărtat marea cu un vînt de la răsărit, care a suflat cu impetuozitate".

Acest vînt impetuos va fi pentru voi o afirmație puternică.

Faceți o declarație dinamică a Adevărului. Dacă este vorba de o problemă financiară, afirmați: "Abundența mea vine de la Dumnezeu. Prin efectul Grației şi al mijloacelor perfecte, surprize magnifice se vor manifesta în afacerile mele. Această afirmație este excelentă, pentru că ea conține un element de mister.

Noi am învățat, într-adevăr, că Dumnezeu îşi îndeplineşte mi-nunile pe căi misterioase, care ne surprind întotdeauna. Acum că ați făcut afirmația pentru manifestarea abundenței, ați declanşat "vîn-tul de răsărit".

Porniți către Marea voastră Roşie - penuria, limitările – faceți ceva care să *dovedească* cutezanța voastră.

Permiteți-mi să vă povestesc ce i s-a întîmplat uneia dintre elevele mele. Nişte prieteni o invitaseră pentru un sejur într-o stațiune de vară foarte şic.

De mult timp, ea trăia la țară. Devenind foarte corpolentă, nici o rochie nu-i mai venea, în afară de costumul de cercetaşă al fiicei sale. Cînd sosi pe neaşteptate această invitație, ea nu avea nimic de îmbrăcat; ori îi trebuiau rochii de seară, pantofi asortați şi toate accesoriile de toaletă, pe care ea nu putea să le cumpere, din lipsă de bani.

Ea veni să mă vadă. "Ce doriți să faceți?" o întrebai. "Eu doresc cu ardoare să plec şi nu-mi fac griji".

Ea se introduse cum putu într-o rochie şi porni la drum. Fu primită cu căldură de gazdele sale. Prietena ei, puțin încurcată, îi spuse imediat: "Ceea ce am făcut poate că vă va şoca, dar am cîteva rochii de seară şi pantofi pe care nu-i port niciodată, mi-am permis să-i pun în camera ta. Te-ar supăra dacă le-ai purta?" Prietena mea o asigură că ar fi încîntată şi se întîmplă că totul i se potrivi de minune. Aşadar, ea traversase Marea Roşie şi se găsea pe pămînt ferm.

Apele Mării mele Roşii se despart, eu trec acum pe pămînt ferm. Acum eu avansez spre Pămîntul Făgăduinței, care-mi este destinat.

CAPITOLUL VIII

SANTINELA PORȚII

"Am plasat lîngă voi santinele; fiți atenți la sunetul trompetei" (Ieremia 6: 7)

Santinela Porții, cea care trebuie să-mi supravegheze gîndurile, este Spiritul supraconştient.

Noi avem capacitatea de a ne alege gîndurile. Omul a întreținut timp de milenii gînduri eronate, devenite puțin cîte puțin inerente genului uman, încît acum i se par imposibil de dominat. Aceste gînduri invadează spiritul ca o turmă speriată. Dar este de ajuns un cîine ciobănesc pentru a restabili ordinea printre oițele îngrozite şi să le îndrepte spre stînă. La cinema am văzut, la actualități, un cîine ciobănesc, adunîndu-şi oile. Le grupase pe toate, în afară de trei. Acestea îi țineau piept şi se revoltau. Zbierînd, se ridicau pe picioarele din spate, într-o poziție de protest, dar cîinele se mulțumi să se aşeze în fața lor fără să-i slăbească din ochi. El stătea liniştit şi hotărît, fără să latre sau să amenințe. După cîtva timp, oile, scuturînd din cap, o luară ele însele pe drumul spre stînă.

Noi putem să învățăm să ne dominăm gîndurile în acelaşi fel, cu linişte şi hotărîre, fără să recurgem la forță.

Să alegem o afirmație şi să o repetăm continuu, atunci cînd gîndurile noastre o iau razna.

Dacă nu ne este posibil întotdeauna să ne controlăm gîndurile, în schimb putem să ne supraveghem cuvintele; o afirmație repetată sfîrşeşte prin a influența subconştientul şi noi devenim astfel stăpîni pe situație.

Noi citim în capitolul 6, din Ieremia: "Am plasat lîngă voi santinele; fiți atenți la sunetul trompetei".

Reuşita şi fericirea voastră depind de santinela care veghează la poarta gîndurilor voastre, căci acestea, mai devreme sau mai tîrziu, vor sfîrşi prin a se materializa.

Îți închipui că fugind de o situație negativă vei scăpa; este o eroare, oriunde vei merge, ea se va prezenta din nou. Aceeaşi experiență se va repeta atîta timp cît nu înveți lecția. Această idee este pusă în evidență de filmul "Magicianul din Oz".

Micuța Dorotheea este foarte nefericită, pentru că o femeie rea din sat vrea să-i ia cîinele, pe Toto. Ea mărturiseşte neliniştea sa unchiului şi mătuşii sale. "Pleacă de aici!", îi spun ei, prea ocupați pentru a o asculta. "Există acolo sus, în ceruri, îi explică ea lui Toto, un loc minunat, unde toți sunt fericiți şi unde nu există răi". Aşa de mult şi-ar dori să meargă acolo! Deodată, un ciclon se declanşează şi o poartă pe fetiță, împreună cu cîinele ei, departe, departe în ceruri şi apoi, îi face să aterizeze în țara numită Oz.

La prima vedere totul pare fermecător. Dar, în curînd, Dorotheea regăseşte aici pe bătrîna din sat, care o chinuia. Acum ea este o vrăjitoare cumplită, care

vrea să-l răpească pe Toto. Ah! de ce nu poate ea să se întoarcă acasă! Este sfătuită să se ducă la Magicianul din Oz. El este atotputernic şi îi va îndeplini ruga. Iat-o plecînd în căutarea palatului fermecat, din oraşul Smaraldelor. Pe drum, ea face cunoştinţă cu o sperietoare, care este necăjită, pentru că nu este inteligentă. Apoi, ea întîlneşte un omuleţ de plumb, disperat că nu are inimă. În sfîrşit, ea se întîlneşte nas în nas cu un leu foarte nefericit, pentru că se simte lipsit de curaj. Ea îi consolează pe toţi trei, apoi le propune: "Să mergem împreună la Magicianul din Oz, el este atotputernic, el ne va da ceea ce dorim - unuia minte, altuia inimă, şi celuilalt curaj.". Li se întîmplă tot felul de contratimpi îngrozitori, căci vrăjitoarea cea rea este hotărîtă să pună mîna pe Dorotheea, pe Toto şi pe pantofiorul de rubin, care o protejează pe fetiţă. În sfîrşit, ei ajung în faţa palatului de smaralde al Magicianului din Oz.

Ei cer să fie primiţi în audienţă, dar li se răspunde că nimeni, niciodată nu a putut să-l vadă pe marele personaj, care trăieşte ascuns în palat.

Datorită bunei zîne din Nord, ei pătrund, totuşi, în palat şi descoperă că magicianul nu este altcineva decît pretinsul vrăjitor care trăia în satul Dorotheei. Iată-i disperaţi, pentru că nimeni nu va putea îndeplini dorinţele lor. Dar zîna cea bună le arată că acestea au şi fost îndeplinite. Încercînd să iasă din încurcătură, în ciuda atîtor obstacole, sperietoarea a căpătat minte, omuleţul de plumb îşi dă seama că are acum o inimă, deoarece o iubeşte pe Dorotheea; cît despre leu, el a devenit întreprinzător, pentru că a dat dovadă de curaj în cursul aventurilor lor.

"Dar pentru tine, o întreabă zîna cea bună pe Dorotheea, ce învăţăminte ţi-au adus toate aceste evenimente?". "Ştiu acum că dorinţa mea cea mai scumpă este să mă întorc acasă, în grădina mea.". Zîna face un semn cu bagheta magică şi deîndată, fetiţa se află la ea acasă. Ea se trezeşte şi îşi dă seama că sperietoarea, omuleţul de plumb şi leul sunt agricultorii care lucrează în ferma unchiului ei şi care sunt foarte fericiţi de întoarcerea ei. Această poveste ne arată că, dacă fugim de dificultăţi, ele aleargă după noi. Nu vă lăsaţi tulburaţi de nici o situaţie şi, de la sine, ea va lua sfîrşit.

Există o lege ocultă - legea indiferenţei. "Nici unul dintre aceste lucruri nu mă emoţionează". De îndată ce nimic nu mai este susceptibil să vă chinuie, orice perturbare dispare din planul exterior. "După ce aţi înţeles învăţăturile Maeştrilor, aceştia şi-au încheiat rolul.". "Am plasat lîngă voi santinele, fiţi atenţi la sunetul trompetei.". Acest instrument servea odinioară pentru a atrage atenţia poporului asupra unui fapt nou: promulgarea unei legi, anunţarea unei victorii. Deîndată ce vă veţi da seama de importanţa lor, vă veţi obişnui să vegheaţi asupra fiecăruia dintre gîndurile şi cuvintelor voastre.

Imaginația a fost numită "foarfecele spiritului". Ea decupează, într-adevăr, imaginile pe care omul, fără încetare, le formează în spiritul său şi care se vor materializa apoi în viața sa. Mulți oameni decupează imaginile care îi înspăimîntă, deoarece, ceea ce ei îşi imaginează nu este conform Planului Divin. Viziunea unică - ochiul sănătos - permite omului să vadă doar Adevărul. Dincolo de rău, el percepe binele, care va răsări din el. El transformă nedreptatea în echitate şi dezarmează pe duşmanii săi prin bunăvoință. Voi ați citit desigur anumite povestiri mitologice despre ciclopi, aceşti uriaşi care trăiau, se spune, în Sicilia. Legenda spune că nu aveau decît un ochi în mijlocul frunții. Locul imaginației se găseşte tocmai în frunte - între cei doi ochi. Aşa a şi venit ideea uriaşilor fabuloşi. Cînd veți poseda acel ochi - acea viziune unică - veți fi, cu adevărat, voi înşivă uriaşi, căci fiecare dintre gîndurile voastre este constructiv şi dotat cu putere. Fie ca acest ochi să devină santinela care veghează la poarta voastră! Dacă ochiul tău este sănătos, tot corpul tău va fi luminat". Această viziune unică va transforma corpul vostru într-un corp spiritual, "corpul electric" creat după Asemănarea şi Chipul lui Dumnezeu (după imaginea Sa). Dacă noi am putea concepe clar Planul Divin, lumea s-ar regenera, căci viziunea noastră interioară ne-ar arăta un univers unde ar domni pacea, abundența şi bunătatea. "Nu judecați după aparențe, ci după dreptate". "O națiune nu va trage spada împotriva alteia şi nu vor mai fi războaie."

Cînd se aplică legea ocultă a indiferenței, nu mai eşti tulburat de aparențele ostile pentru a te lega ferm de o gîndire constructivă, care va triumfa. Legea spirituală este mai puternică decît legea karmei. Acest lucru, practicianul nu trebuie să-l piardă din vedere cînd îşi îngrijeşte spiritual bolnavii. El nu va opera o transformare în Spiritul, în corpul şi în afacerile celui care a recurs la el, decît rămînînd absolut indiferent la aparențele de penurie, de prejudiciu sau de maladie.

Lăsați-mă să vă citez acest verset din capitolul 31, din Ieremia. "Căci vine ziua cînd gărzile vor striga pe muntele lui Efraim: <<Ridicați-vă, să urcăm în Sion, spre cel Etern, Dumnezeul nos-tru>>". El exprimă bucuria. El evocă omul eliberat de modul de gîndire negativă.

Santinela care veghează la Poartă "nu ațipeste, nu doarme". Este "ochiul care veghează asupra Israelului". Dar omul pierde conştiința acestei viziuni interioare, cînd trăieşte într-o lume pe care gîndurile sale eronate au creat-o. Poate că, în anumite momen-te, are un fulger de intuiție sau iluminare, dar el recade imediat în universul său haotic. Îți trebuie o hotărîre şi o vigilență de fiecare clipă pentru a-ți supraveghea cuvintele şi gîndurile, căci toate cele care exprimă teama, eşecul, iritarea, reaua voință, trebuie să fie alungate şi risipite.

Afirmați: "Orice plantă care nu a fost semănată de Tatăl meu, Care este în Ceruri, trebuie să fie smulsă."

Aceasta va face să răsară clar în fața voastră, imaginea cuiva, smulgînd buruienile din grădina sa. Acestea sunt aruncate grămadă ai se usucă, pentru că sunt lipsite de pămîntul care le hrănea. Voi alimentați gîndurile voastre negative, acordîndu-le atenție. Aplica-ți-le legea ocultă a indiferenței şi refuzați să le arătați un interes oarecare. Curînd, veți reduce la foamete "armata străinilor". Ideile divine vor năvăli în conştiința voastră, în timp ce ideile eronate se vor risipi. De acum înainte, nu veți dori decît ceea ce Dumnezeu vrea pentru voi.

Un proverb chinez spune: "Filozoful lasă croitorului grija de a croi hainele.".

Abandonați Arhitectului Divin planul vieții voastre şi veți cons-tata că o perfecțiune permanentă domneşte în tot ceea ce vă priveş-te.

Locul în care mă găsesc este un pămînt sf~nt. Eu îndeplinesc acum Planul Divin, în care totul este perfect pentru totdeauna.

CAPITOLUL IX

CALEA ABUNDENȚEI

Calea care duce la abundență este cu sens unic, "nu se merge pe ocolite", constată vechiul proverb. Te îndrepți fie spre penurie, fie spre prosperitate. Drumul diferă după cum ai conştiința bogăției sau a sărăciei. Abundența există în profunzime, divin prevăzută pentru fiecare. Bogatul ia din ea din plin, căci starea sa de spirit este cea care suscită o ambianță opulentă. Schimbați-vă gîndurile şi, într-o clipă, condițiile voastre de viață se vor transforma. Lumea în care evoluați este formată din idei materializate din cuvinte care s-au concretizat. Mai devreme sau mai tîrziu, veți recolta fructul cuvintelor şi al gîndurilor voastre.

"Cuvintele sunt entități, forțe care se mişcă în spirală, pentru a se întoarce la timpul potrivit să influențeze existența celor care le-au pronunțat.". Oamenii care nu vorbesc decît de sărăcie şi limitare, suportă şi una şi cealaltă. Nu pătrunzi în Regatul Abundenței plîngîndu-ți soarta. Eu am cunoscut o doamnă, care nu avea asupra prosperității decît idei foarte limitate. În loc să-şi cumpere haine, ea făcea astfel încît să le poarte pe cele pe care le avea, cît mai mult timp posibil. Ea nu-şi cheltuia banii decît cu zgîrcenie şi nu înceta să recomande soțului să reducà cheltuielile. O auzeai repetînd cui vroia s-o asculte: "Eu nu-mi dorec nimic din ceea ce nu-mi pot permite". Cum nu putea să-şi permită mult, ea nu avea mare lucru. Deodată, existenta sa se schimbă brusc. Soțul o părăsi,

obosit de observațiile şi de atitudinea ei, atît de meschine. Ea era disperată, cînd o carte de metafizică îi căzu într-o bună zi în mînă. Înțelegînd că provocase toate nenorocirile sale, prin gînduri eronate, ea rîse din toată inima, gîndindu-se la greşelile trecute şi jură că îi vor servi drept lecție. Ea luă hotărîrea să respecte legea abundenței. Fără teamă, ea cheltui puținul care-i rămăsese, pentru a arăta că are încredere în bogățiile invizibile şi că Dumnezeu este sursa prosperității sale. Nu mai era auzită vorbind despre sărăcie şi limitare: cuvintele ei şi atitudinea ei exprimau de acum înainte largheţea. Vechii ei prieteni nu o mai recunoşteau. Cu bucurie, ea se lansă pe calea abundenței şi se găsi în posesia atîtor bani, cîți nu avusese niciodată. Porți nebănuite se deschiseră în fața ei şi ocazii extraordinare i se oferiră de pretutindeni. Ea reuşi dincolo de orice aşteptări, într-o muncă pentru care nu fusese pregătită.

Miracolele se produceau mereu în jurul ei. Ce se întîmplase? Ea schimbase pur si simplu calitatea gîndurilor şi cuvintelor sale. Încrezătoare în Dumnezeu, ea îl luase ca asociat. Multe dintre demonstrațiile ei nu se îndepliniră decît în ceasul al "12-lea" (aluzie la Matei 20: 9 si la II Regii 3: 16), dar nimic nu-i mai lipsi, niciodată, căci ea săpa şanțurile şi mulțumea dinainte, fără gînduri ascunse.

Recent, o persoană a venit să mă vadă. "Eu caut cu disperare de lucru", îmi spuse ea. Eu îi răspunsei: "Nu căuta cu disperare, ci dimpotrivă, lăudînd şi mulțumind, căci Iisus Hristos, cel mai mare dintre metafizicieni, a spus să te rogi, aducînd laude şi făcînd acte bune". Acestea, într-adevăr, deschid toate porțile, căci credința nezdruncinată triumfă întotdeauna.

Evident, legea este impersonală, astfel încît, dacă o persoană necinstită, dar care întreține gînduri de prosperitate, atrage la sine bogăția - dar bunurile dobîndite necinstit nu aduc prosperitate - durata acestor bunuri este efemeră şi ele nu aduc bucurie. Nu trebuie decît să citim ziarul, pentru a fi convinşi că soarta celor care încalcă Legea nu este de invidiat. Iată de ce este atît de necesar să faci apel la Legea abundenței universale după reguli, şi să ceri ceea ce îți revine prin drept Divin şi prin Grație. Unii atrag bogăția, dar sunt incapabili s-o păstreze, fie că le suceşte mințile, fie că grijile pe care şi le fac şi temerile lor îi fac s-o piardă. Unul dintre elevii mei a relatat, la unul din cursurile mele, faptul următor: nişte persoane din oraşul în care se născuse, după ce au fost foarte sărace, găsiră deodată o sursă de petrol în propria lor curte şi deveniră foarte bogate. Tatăl făcea parte dintr-un cerc sportiv foarte şic şi începu să joace golf. El nu mai era tînăr şi, acest exercițiu obosindu-l peste măsură, el muri subit pe teren. Toată familia fu cuprinsă de panică. Fiecare îşi imagină că suferă de inimă, aşa că, ba unii, ba alții, se asezară în pat, avînd la căpătîi infirmiere cu diplomă, atente la cea mai mică bătaie de inimă a "acestor pacienți". Oamenii îşi fac mereu

griji pentru una şi pentru alta. Oamenii despre care tocmai v-am vorbit nu mai aveau griji financiare şi atunci se îngrijorau în ceea ce privea sănătatea lor. Acei care nu evoluează spiritual gîndesc aşa: "Nu poți să ai totul". Cînd obții ceva, pierzi altceva. Şi ei vă şi previn: "Şansa voastră nu va dura. Este prea frumos pentru a fi adevărat.". Iisus a spus: "Veți avea necazuri în viață, dar nu vă pierdeți curajul, eu am învins (gîndu-rile)". În superconştientul vostru (Hristos din voi), există răspuns la orice cerere şi binele este perfect şi permanent. Noi citim în Job: "Dacă te întorci spre Cel Atotputernic, tu te vei ridica (conştiința ta se va transforma), tu vei îndepărta nedreptatea. Tu vei arunca aurul în praf, aurul lui Ophir printre pietrele din torente. Cel Atotputer-nic va fi apărătorul tău, aurul tău, argintul tău, bogățiile tale.". Ce imagine de opulență ne oferă întoarcerea la cel Atotputernic! (schimbarea stării de conştiință).

Este foarte dificil, în general, pentru cei care au întreținut mult timp gînduri de sărăcie, de neajunsuri, să efectueze acest examen de conştiință. Una dintre elevele mele a obținut reuşite strălucite, declarînd: "Eu sunt fiică de Rege. Tatăl meu mă acoperă de bogății. Eu sunt fiică de Rege. Abundența aflueazǎ spre mine din toate părțile.". Mulți oameni se complac în mediocritate, pentru că sunt prea leneşi (mental), pentru că gîndurile lor să-i facă să iasă din ea. Trebuie să resimți o profundă dorință de a fi eliberat de grijile pecuniare, să te simți bogat, să te vezi bogat. Pregăteşte-te conti-nuu să primeşti bogăția. Imitați-i pe copii; jucați-vă de-a "să ne pre-facem că suntem bogați". Această aşteptare plină de speranță va influența subconştientul vostru. În imaginație, omul pregăteşte continuu evenimente care vor surveni în viața sa. Superconştientul este planul inspirației, al revelației, al iluminării şi al intuiției. Intuiția se traduce, cel mai adesea, printr-un impuls. Supercons-tientul este planul ideilor perfecte. Aici, marile genii îşi găsesc ideile. "Lipsit de viziune (imaginație), poporul meu piere". Altfel spus: cînd omul pierde facultatea de a-şi imagina binele, sub toate formele, el piere. (Starea lui este din rău în mai ràu). Este intere-sant de comparat traducerea engleză cu cea franceză a capitolului 22 din Job. Biblia engleză spune: "Cunoaste-L acum şi fii împăcat, şi binele va veni de acum încolo la tine". Versiunea franceză Segond este următoarea: "Iubeste-L pe El şi vei fi în pace. Te vei bucura astfel de fericire.". "Dacă revii la Cel Atotputernic, tu te vei ridica, tu vei îndepărta nedreptatea din tabernacolele tale", citim în traducerea engleză a versetului 23. "Tu vei fi restabilit dacă revii la Cel Atotputernic, dacă îndepărtezi nedreptatea din casa ta", spune Segond. Versetul 24 diferă, deci, în cele două versiuni.

Citim în Biblia engleză: "Tu vei aduna aurul, ca si cînd ar fi praf, şi aurul lui Ophir printre pietrele torentelor. Cel Atotputernic va fi aurul tău, argintul său,

bogățiile tale. Dar sensul este acelaşi. De obicei, omul nu se bizuie decît pe bunurile sale vizibile, dar ar fi mai bine să renunțe la ele, pentru a nu se încrede decît în Cel Atotputernic, cel care dăruieste aurul, argintul, bogățiile. O poveste spusă de unul dintre prietenii mei, v-ar putea fi exemplu. Un preot s-a dus în vizită la o mînăstire franceză, unde erau îngrijiți numeroşi copii. Dezolată, o călugăriță i-a spus: - "Nu mai avem cu ce să hrănim copiii. Le va fi foame. Nu mai avem decît o monedă de 5 franci." - "Dă-mi-o!", spuse preotul. Ea i-o dădu şi el o aruncă pe fereastră. - "Acum, fiți încrezători doar în Dumnezeu", ordonă el. Aproape imediat, prieteni sosiră, aducînd numeroase daruri în natu-ră şi bani. Această poveste nu trebuie să vă îndemne să aruncați banii pe fereastră, în mod deliberat, ci doar să nu vă mai bizuiți pe ei. Contați pe resursele voastre invizibile, bogățiile imaginației voastre. Iubiți-L pe Dumnezeu şi fiți în pace, căci El va fi pentru voi aurul vostru, argintul vostru, bogățiile voastre.

Inspirația celui Atotputernic mă va proteja şi eu voi avea tot ceea ce îmi trebuie

CAPITOLUL X

EU NU VOI FI SĂRAC

"Cel Etern este Păstorul meu, eu nu voi fi sărac" (Psalmul 23: 1)

Psalmul 23 este cel mai cunoscut dintre toate, s-ar putea spune că este nota dominantă a mesajului Bibliei. El îi spune omului că nu va fi sărac, cu condiția să-şi dea seama (să fie sigur) că Cel Etern este Păstorul său şi că Inteligența Infinită va avea grijă să nu-i lipsească nimic.

Dacă azi dobîndiți această convingere, toate cerințele voastre vor fi copleşite, acum şi întotdeauna; veți trage instantaneu din abundența cosmică tot ceea ce doriți sau tot ceea ce vă lipseşte, pentru că tot ceea ce vă este necesar se găseşte întotdeauna în calea voastră.

"Cel Etern este Păstorul meu, şi de aceea eu nu voi fi sărac". O doamnă înțelese deodată acest adevăr. I se păru că abundența invizibilă devenea tangibilă; ea simți că nu mai depindea de Timp şi Spațiu şi nu mai dădu atenție, din acea clipă, condițiilor exterioare. Prima demonstrație pe care o făcu era modestă, dar îşi avea totuşi importanta ei. Îi trebuiau imediat penițe de desen, dar nu avea timp să meargă să cumpere. Căutînd altceva, ea deschise un sertar, de care în general nu se servea, şi găsi acolo o duzină din aceste penițe. Ea

înțelese că legea operează şi mulțumi pentru aceasta; puțin mai tîrziu, ea primi o sumă de care avea nevoie, apoi realizări mari sau mici năvăliră unele după altele. De atunci, ea nu mai puse niciodată la îndoială afirmația Psalmistului; *Cel Etern este Păstorul meu, şi de aceea eu nu voi fi sărac.*

Cine nu a auzit spunîndu-se: "Nu cred că ai dreptul să-i ceri lui Dumnezeu bani sau alte bunuri materiale". Aceasta înseamnă să nu înțelegi că Principiul creator există în orice om (Tatăl Însuşi). Adevărata spiritualitate demonstrează că Dumnezeu este abundența fiecăruia şi aceasta în fiecare zi, nu doar o singură dată, din întîm-plare. Iisus Hristos cunoştea perfect această lege şi tot ceea ce El dorea, tot ceea ce-i era necesar se manifesta imediat, fie că era vorba de pîine, peşte sau de o monedă de argint în gura unui peşte. Dacă această lege ar fi bine înțeleasă, ar fi inutil să tezaurizezi sau să economiseşti. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie să ai cont în bancă şi plasamente bune, ci doar că nu trebuie să contezi exclusiv pe ele şi că orice pierdere suferită este imediat compensată. Într-adevăr, mereu "Hambarele tale vor fi pline din abundență" şi "cupa ta va deborda". Dar cum să intri în contact cu această abundență invizibilă? Formulînd o afirmație a Adevărului, care im-presionează şi vă face s-o obțineți. Ori aceasta nu este doar pentru cîțiva privilegiați. Oricine va pronunța Numele lui Dumnezeu va fi salvat. Dumnezeu este Păstorul vostru, tot aşa cum este al meu şi al tuturor. Dumnezeu este Inteligența Supremă, care dăruieste oame-nilor tot ceea ce le trebuie. De ce? Pentru că ea este Dumnezeu în acțiune. Iisus Hristos a spus: "Tatăl şi cu Mine suntem doar unul.". Parafrazînd această parabolă, noi am putea declara: "Eu şi Marele Principiu Creator al universului suntem ca Unul singur şi identici.". Omul suferă o lipsă oarecare, cînd pierde contactul cu acest Princi-piu Creator, în care trebuie să te încrezi total, căci El este Inteli-gența Absolută şi ştie să obțină realizări perfecte. Rațiunea şi voința personală provoacă scurtcircuite. "Să ai încredere în Mine şi Eu voi îndeplini", spune Cel Etern. Cea mai mare parte dintre noi sunt plini de îndoială şi de teamă cînd nu pot conta pe un sprijin exte-rior. O doamnă mărturisi într-o zi unui practician spiritual: "Eu nu sunt decît o sărmană femeie care nu are pe nimeni s-o ajute în afară de Dumnezeu." - "Nu trebuie să vă faceți griji, răspunse acesta, dacă sunteți susținută de Dumnezeu, căci toate bogățiile Regatului Său sunt la dispoziția dumneavoastră.". Într-o zi, o persoană aproape în lacrimi, mă chemă la telefon: "Situația actuală mă îngri-jorează grozav!". Eu o liniştii: "Pentru Dumnezeu, situația este imuabilă. Cel Etern este Păstorul tău şi nu vei duce lipsă de nimic. Cînd o poartă se închide, o alta se deschide". Un om de afaceri care a reuşit strălucit şi care nu utilizează decît metode bazate pe Ade-văr, a declarat: "Ceea ce este regretabil, este

că majoritatea oameni-lor sfîrşesc prin a crede într-o anumită stare de lucruri. Ei nu au destulă imaginație pentru a merge înainte, pentru a-şi croi căi noi.".

Aproape toate marile reuşite sunt clădite pe un eşec.

Mi s-a povestit despre un comic de cinema, care a fost brutal concediat, pentru că nu mai erau roluri pentru el. Angajat pentru o emisiune la radio, el a devenit celebru, de la o zi la alta. Am vorbit la una din reuniuni despre un om, care era într-un asemenea hal de mizerie şi atît de descurajat, încît se sinucisese. Cîteva zile mai tîrziu, sosi o scrisoare, anunțîndu-l că moştenise o avere însemnată. "Toate acestea dovedesc, remarcă unul dintre auditorii mei, că atunci cînd doreşti moartea, demonstrația ta mai are trei zile pînă la reuşită.". *"Da, nu vă lăsați înşelați de obscuritatea care precedă zorile.".* Aşa de bine îți face cîteodată să vezi zorile, pentru că aşa îți dai seama că ele sosesc infailibil. Îmi amintesc o experiență pe care am făcut-o acum cîțiva ani. Una dintre prietenele mele, care locuia în Brooklyn, aproape de Prospect Park, avea idei destul de originale. Într-o zi, ea îmi propuse: - "Vino să dormi la mine. Noi ne vom trezi devreme, pentru a vedea răsăritul în Park.". Mai întîi am refuzat, apoi mi-am spus că, la urma urmei, ar putea fi chiar interesant. Era vara. Noi ne-am sculat pe la patru dimineața, prie-tena mea, nepoata ei şi cu mine. Era încă noapte cînd am pornit la drum. Cîțiva polițişti ne priviră cu curiozitate, dar prietena mea le spuse cu demnitate: "Mergem să vedem răsăritul soarelui", ceea ce păru să-i liniştească. Noi traversarăm tot parcul pentru a ajunge la zona cu trandafiri. O lumină slabă apăru la est şi, deodată, se auzi un vacarm de necrezut. Eram în apropiere de Zoo şi toate animalele salutau aurora. Leii şi tigrii răgeau, hienele țipau, nu erau decît strigăte ascuțite şi urlete; fiecare animal se făcea auzit, căci se pre-gătea o nouă zi.

Era, într-adevăr, foarte sugestiv. Lumina aluneca oblic pe sub arbori; totul avea un aer ireal. Pe măsură ce se lumina, umbra noastră se proiecta în fața noastră, în loc să fie în spate. Era aurora unei zile noi. Sunt zorile minunate, care se ridică pentru fiecare dintre noi, după tenebre. Zorile Succesului tău, ale Fericirii tale, ale Abundenței tale se vor ridica cu siguranță. Fiecare zi are o mare importanță: "Fii atent azi, acesta este salutul aurorei" spune un minunat poem sanscrit. Azi, Cel Etern este Păstorul tău. Azi nu vei fi sărac, pentru că Marele Principiu Creator şi cu tine sunteți Unul şi identici. Psalmul 34, exprimă şi el încrederea. El începe cu o binecuvîntare: "Eu voi binecuvînta pe Cel Etern, în orice clipă. Lauda mea pentru el va fi mereu pe buzele mele".

"Nimic nu-i lipseşte celui care caută". Pentru a-l căuta pe Cel Etern, omul trebuie să facă primul pas. "Apropie-te de Mine şi eu Mă voi apropia de tine", spune Cel Etern. Îl căutați pe Cel Etern cînd vă faceți afirmațiile, pregătindu-vă

astfel să primiți binele pe care-l aşteptați. Dacă cereți reuşita şi vă pregătiți pentru eşec, veți primi doar pe acela pentru care sunteți pregătit. În cartea mea "Jocul vieții şi cum să-l joci", eu vorbesc despre un om care venise să-mi ceară să pronunț cuvîntul pentru Adevăr, pentru ca toate datoriile sale să se şteargă. După rugăciunea ştiințifică afirmativă, el suspină: "Şi acum, mă întreb ce le voi spune creditorilor mei, cînd nu voi putea să le plătesc!". O asemenea rugăciune nu vă este de nici un folos, dacă nu aveți credință. Căci credința şi aşteptarea încrezătoare gravează în subconştient imaginea realizării dorinței. Citim în Psalmul 23: *"El îmi vindecă sufletul"*. *Ori, sufletul tău este tocmai subconştientul tău, în care trebuie să "reintaurezi" ideile juste. Tot ceea ce simți puternic se gravează în subconştientul tău şi se manifestă în viața ta. Dacă eşti sigur de eşecul tău, vei eşua atîta timp cît nu vei convinge subconştientul tău că eşti capabil să reuşeşti. Vei reuşi pronunțînd o afirmație care te inspiră.*

Una dintre prietenele mele mi-a povestit că, în momentul în care mă părăsea, i-am dat această afirmație: *"Locul în care te afli este cel în care vei recolta"*. Pînă atunci, nu-i prea mersese strălucit, dar această frază o impresionă. Ea auzea neîncetat: *Tu vei recolta, tu vei recolta*. Imediat, o mulțime de surprize agreabile se manifes-tară. Este necesar să faci afirmații, pentru că repetiția influențează subconştientul. La început, nu poți să-ți controlezi gîndurile, dar poți, în orice caz să-ți supraveghezi cuvintele. Iisus Hristos a spus: "Prin cuvintele tale te vei condamna şi prin cuvintele tale te vei salva". Să pronunți, zilnic, doar cuvinte conforme Adevărului, să ai doar gînduri drepte. Imaginația este facultatea creatoare, din ea vin sursele vieții. Este o bogăție din care putem lua mereu. Să ne imaginăm că suntem bogați, mulțumiți, fericiți; să ne imaginăm că afacerile noastre ascultă de ordinul Divin, dar să lăsăm Inteligenței infinite grija de a le îndeplini. "El are arme pe care le ignorați". El dispune de mijloace care vă vor surprinde. Unul dintre pasajele cele mai importante din Psalmul 23 este următorul: "*Tu ridici în fața adversarilor mei o stavilă.".*

Ceea ce înseamnă că, chiar şi într-o situație adversă, suscitată de îndoielile, de temerile sau de resentimentele tale, o soluție se pregăteşte pentru tine".

Cel Etern este păstorul meu, aşadar eu nu voi fi sărac.

CAPITOLUL XI

PRIVEŞTE CU ÎNCÎNTARE

"Îmi voi aminti operele celui Etern, căci îmi amintesc de minunile Tale de altădată" (Psalmul 77: 13)

Cuvintele "minune" şi "miraculos" revin de nenumărate ori în Biblie. Dicționarul dă această definiție: ceea ce surprinde, provoacă mirare; un miracol.

Oupensky, în cartea sa "Tertium Organum", numeşte lumea celei de-a patra dimensiuni, "Lumea miraculosului". El a dovedit matematic, că există un plan, unde domneşte perfecțiunea. Iisus Hristos l-a numit Împărăția. S-ar putea spune "Caută mai întîi lumea miraculosului şi tot ceea ce doreşti ți se va da cu surplus". Dar, numai starea conştiinței tale îți va permite să ai acces la această lume. Iisus a spus că, pentru a intra în Împărăție, trebuie să devii "asemenea unui copil". Copiii sunt într-o stare permanentă de bucurie şi de încîntare. Viitorul ține în rezervă bunuri misterioase. *Totul se poate întîmpla mîine. Robert Louis Stevenson, în "Grădina poeziilor pentru copii", scrie: "Lumea este plină de atît de multe lucruri! Eu sunt sigur că vom fi fericiți ca nişte regi!" De aceea, "să privim cu încîntare ceea ce se află în fața noastră". De mult timp, mi s-a dat această afirmație. Eu o amintesc în "Jocul vieții".*

Eu lăsasem să-mi scape o ocazie favorabilă şi îmi dădusem seama că ar fi trebuit să fiu mai atentă la binele meu. A doua zi, devreme, eu făcui această afirmație: "Privesc cu încîntare ceea ce se află în fața mea". La prînz, telefonul sună. Mi se făcu aceeaşi propunere, ca în ajun. De această dată, eu n-am mai ezitat. Eram efectiv încîntată, căci nu mă aşteptam deloc să mi se ofere, din nou, această şansă.

Una dintre prietenele mele a recunoscut la una din reuniunile mele, că, această afirmație a avut pentru ea rezultate extraordinare. Nu este de mirare, deoarece această afirmație face să domnească, în conştiință, o stare de expectativă veselă. Copiii trăiesc în această aşteptare plină de speranță, cît timp adulții şi experiențele neferici-te nu-i alungă din lumea miraculoasă. Să evocăm trecutul, dacă vreți, şi să ne reamintim cîteva dintre ideile întristătoare, care ne-au fost imprimate. "Mănîncă mai întîi mărul pătat", "Nu te astepta la mare lucru si nu vei fi dezamàgit", "Nu poți să ai totul în viață", "Nu se ştie niciodată ce-ți rezervă viitorul". Ce start pentru viață! Iată cîteva dintre impresiile pe care mi le-a lăsat copilăria. La şase ani, eu eram copleşită de sentimentul răspunderilor mele. În loc să pri-vesc cu încîntare ceea ce era în fața mea, eu consideram aceasta cu teamă şi neîncredere. Eu, acum, mă simt mult mai tînără, decît atunci. Am o fotografie din acea vreme, în care țin în mînă o floare... cu o expresie de

îngrijorare şi dezolare! Părăsisem lumea miraculoasă, pentru a trăi în cea a realităţii, cum spuneau cei mai mari decît mine, şi această lume reală nu avea nimic miraculos. Copiii au şansa să trăiască acum, într-o epocă în care li se spune Adevărul chiar din fragedă copilărie. Chiar dacă nu li se predau, cu adevărat, noţiuni de metafizică, pluteşte în aer o aşteptare veselă. De ce nu ar deveni stea de cinema sau mare pianist la şase ani, făcînd turnee în toată lumea?

Noi toţi am revenit în lumea miraculosului, unde totul se poate întîmpla, dintr-un moment în altul, căci miracolele se produc într-o clipă. Aşadar, să devenim conştienţi de miracol: să ne pregătim să facem experienţa lui şi să-l invităm astfel, să survină în viaţa noas-tră. Poate că aveţi nevoie de un miracol pecuniar? Există o abun-denţă, care poate să satisfacă orice cerere. Prin credinţă activă, cuvînt şi intuiţie, noi eliberăm această bogăţie invizibilă. Ascultaţi aceasta. Una dintre elevele mele, se găsea aproape la capătul economiilor, ori îi trebuiau 40.000 de franci. Fusese bogată altădată, dar, din splendoarea trecută, nu-i mai rămăsese decît o etolă de hermină. Nici un blănar nu era dispus să-i dea mare lucru. Eu am pronunţat cuvîntul (am afirmat Adevărul), pentru ca această etolă să fie vîndută la un preţ rezonabil, sau ca abundenţa să se manifeste, într-un fel sau altul. Eleva mea avea nevoie urgentă de aceşti bani, nu era deci momentul să ne îngrijorăm sau să raţionăm. Era timp urît şi ea mergea pe stradă spunînd afirmaţiile. Deodată, ea îşi spuse: "Voi face dovadă de credinţă activă în abundenţa mea invizibilă şi voi lua un taxi". Ajungînd la destinaţie, tocmai cînd cobora din el, o doamnă, care aştepta un taxi, se pregăti să urce în el. Era chiar o veche prietenă, o fiinţă foarte, foarte bună, care lua, pentru prima dată în viaţa ei un taxi, deoarece, în acea după amiază, Rolls Royce-ul ei era la reparat. Ele începură să vorbească şi eleva mea îi vorbi de etola de hermină. "Nu trebuie s-o vinzi, spuse doamna, eu sunt dispusă să-ţi dau 40.000 de franci". Şi ea trimise cecul în aceeaşi zi.

<u>*Mijloacele Domnului sunt ingenioase. Metodele sale sunt sigure.*</u>

O studentă mi-a scris recent că se servea chiar de această afirmaţie. O suită de întîlniri neaşteptate îi procurară situaţia pe care o dorea. Ea era uimită de modul în care legea operase. Demonstraţiile noastre, în general, se îndeplinesc într-o secundă anume. Totul este prevăzut cu o exactitudine extremă în Înţelegerea Divină. Vă amintiţi aşadar, eleva mea a coborît din taxi în momentul în care prietena ei se pregătea să urce în el; o secundă mai tîrziu, ea ar fi luat alt taxi. Omul trebuie să fie receptiv în fiecare clipă şi să urmeze direcţiile şi impulsurile pe care le primeşte căci, pe cărarea magică a Intuiţiei, se găseşte tot ceea ce îşi doreşte, tot ceea ce îi este necesar. În lucrarea lui Moulton, "Biblia din zilele noastre", Cartea Psalmilor este considerată ca o operă lirică magistrală.

"Meditația, suscitată de ritm, principiul însuşi al poemului liric, poate avea loc doar într-un mediu elevat printr-un spirit fervent. Acesta se înalță spre Dumnezeu, pentru a i se consacra Lui, dar se apleacă şi asupra tuturor domeniilor vieții active sau contemplative". Psalmii sunt documente umane remarca-bile. Am ales Psalmul 77, pentru că el ne prezintă un om disperat, care-şi regăseşte credința şi siguranța, pe măsură ce contemplă minunile divine. "Glasul meu se înalță la Dumnezeu şi eu chem: glasul meu se înalță la Dumnezeu şi El mă va asculta". În clipa de deznădejde Îl caut pe Dumnezeu. Sufletul meu refuză orice conso-lare. Dumnezeu mă va alunga? Nu-mi va fi favorabil? Bunătatea sa s-a epuizat? Dumnezeu a uitat de compasiune? În mînia sa şi-a retras îndurarea? Eu spun ceea ce-mi provoacă suferința, dar îmi amintesc şi de faptele celui Etern, căci îmi amintesc de miracolele de altădată. Eu voi medita asupra tuturor operelor tale, voi povesti toate faptele tale mărețe. Doamne, căile Tale sunt sfinte; ce zeu este mai mare ca Dumnezeu? Tu eşti Dumnezeu care face minuni; cu mîna ta ți-ai eliberat poporul". Iată experiența pe care o fac aproape toți cei care caută Adevărul, cînd se găsesc în dificultate; şi ei sunt asaltați de îndoială, de teamă, de disperare. Dar, deodată, o afirmație a Adevărului iluminează conştiința lor.

"Mijloacele lui Dumnezeu sunt ingenioase, metodele sale sunt sigure". Ei îşi amintesc de încercările trecute, din care au triumfat şi credința lor în Dumnezeu revine. Ei se gîndesc într-adevăr: "Ce-ea ce Dumnezeu a făcut deja pentru mine, va mai face şi chiar şi mai mult".

Una dintre prietenele mele îmi spunea recent: "Ar trebui să fiu foarte mărginită, pentru a nu crede că Dumnezeu poate să-mi rezolve toate dificultățile. Atîtea lucruri extraordinare mi s-au în-tîmplat! Şi ştiu cu certitudine că se vor repeta". Psalmul 77 se rezu-mă în aceste cuvinte: "Ceea ce Dumnezeu a mai făcut, va face acum pentru mine şi chiar şi mai mult!" Este bine să-ți repeți aceasta cînd îți evoci reuşitele, fericirea sau bogățiile trecute. Orice pierdere este cauzată de imaginile eronate pe care ți le-ai făcut. Frica de a fi lezat s-a strecurat în conştiința ta, te-ai încărcat cu povară, te-ai luptat, ai raționat, în loc să urmezi calea Intuiției, fără să te abați de la ea. Dar, într-o clipă, totul îți va fi redat: aşa cum spun pe bună dreptate Orientalii, "Ceea ce Alah a dat, nu poate fi micşorat". Regăseşte starea de conştiință a copilăriei, dar, atenție!, nu zăbovi în tinerețea trecută. Cunosc oameni care se gîndesc fără încetare la zilele fericite din copilăria lor; ei şi-au păstrat chiar, ca amintire, hainele pe care le purtau odinioară! De atunci, niciodată cerul n-a mai fost aşa de albastru şi iarba atît de verde. Această atitudine îi împiedică să aprecieze minunile de care sunt înconjurați. Aceasta îmi aminteşte povestea amuzantă a unei prietene, care părăsise de foarte tînără

oraşul natal. Neîncetat, îşi amintea de casa copilăriei sale, devenită, cu timpul, în imaginație, un palat încîntător, imens şi somptuos. După mulți ani, ea a avut ocazia să revadă această faimoasă casă. Şi a fost dezamăgită! A găsit-o mică, urîtă şi cu aer închis. Ideea pe care ea şi-o făcea despre frumusețe, se schimbase complet şi, pentru a adăuga la decepția sa, un cîine din fontă se afla în grădina din fața casei. Dacă vreți să vă retrăiți trecutul, veți face aceeaşi experiență. În familia acestei prietene, revenirea în trecut era numită "cîinele din bronz". Sora ei îmi povestea cum, şi ea se regăsise nas în nas cu "cîinele din bronz". Ea avea aproximativ 16 ani, cînd întîlni în străinătate, un pictor tînăr, foarte strălucitor şi romanțios. Această idilă dură puțin, dar, ea o evocă vreme îndelungată celui cu care se căsători mai tîrziu. Trecură anii, tînărul pictor deveni celebru, reveni în țara sa şi organiză o expoziție. Încîntată, prietena noastră încercă să-l întîlnească, pentru a reînnoda prietenia. Se duse, deci, la expozitie şi pe cine văzu? Un om de afaceri voluminos... ea nu mai regăsi nimic din frumosul pictor cu aspect romantic. Cînd povesti soțului său, acesta se mulțumi să remarce: "Tu ai revăzut cîinele din bronz".

Aminteşte-ți că "acum" este momentul favorabil. Astăzi este ziua propice. Binele care îți este destinat poate surveni dintr-un moment în altul. Priveşte cu încîntare ceea ce se află în fața ta! Fii plin de expectativă divină. "Vă voi înlocui anii pe care vi i-au devorat lăcustele". Şi acum, fiecare dintre noi să se gîndească la ceea ce i-ar face bine, dar care i se pare atît de dificil de atins: poa-te că este sănătatea, bogăția, fericirea, expresia de sine. Nu te între-ba "cum" ar putea să se realizeze acest bine. Mulțumeşte doar pen-tru că, deja l-ai primit în planul invizibil şi pentru că, în consecință, etapele care te vor conduce la el sunt pregătite şi ele". Fii pregătit pentru a urma direcțiile intuiției tale şi, deodată, îți vei da seama că ai intrat în Țara Făgăduinței tale.

Eu privesc tot ceea ce se află în fața mea, cu încîntare.

CAPITOLUL XII

PRIMIREA BINELUI

"Înainte ca ei să Mă cheme, Eu le voi răspunde. Înainte ca ei să isprăvească de vorbit, Eu le voi îndeplini dorința" (Isaiia 65: 24)

PRIMEŞTE-ȚI BINELE! Este, de fapt, un alt mod de a spu-ne: "Înainte ca ei să mă cheme, Eu voi răspunde". Binele tău *te precede*; este aici, în fața ta. Dar cum să ajungi la el? Dacă nu ai urechi pentru a auzi şi ochi pentru a vedea, el îți va scăpa. Există oameni care nu reuşesc să-şi primească binele lor; şi se plîng: "Viața mea a fost întotdeauna dificilă, eu nu am avut niciodată noroc". Ei au lăsat să treacă toate ocaziile bune, fără să le remarce, sau lenea lor i-a împiedicat să-şi primească binele prevăzut pentru ei. O tînără a mărturisit prietenilor că nu mîncase de trei zile. Ei începură imediat să-i caute de lucru, dar ea refuză. Le spuse că ea nu se trezeşte niciodată înainte de amiază; îi plăcea să stea în pat pentru a citi reviste. Tot ceea ce dorea, de fapt, era ca cineva să-i ofere cele necesare existenței, în timp ce ea rămînea cu nasul în "Vogue" sau "Femina". Să avem grijă sa nu ne lăsăm duşi de lenea spiritului.

Repetați această afirmație:

Eu sunt gata în fiecare clipă să-mi primesc binele; eu nu pierd nici o ocazie.

Majoritatea oamenilor nu sunt decît în parte conştienți de bine-le lor şi astfel îl lasă să le scape. Unul dintre elevii mei mi-a mărtu-risit: "Cînd nu mă încred în inspirația mea, mă trezesc întotdeauna în mare încurcătură". Iată cazul unei doamne căreia i s-a întîmplat ceva extraordinar pentru că a urmat căile Intuiției. Nişte prieteni o invitaseră să petreacă cîteva zile într-un oraş vecin. Ori, ajunsă la destinație, ea găsi casa încuiată; ei plecaseră. Avînd foarte puțini bani, ea fu mai întîi dezolată, apoi începu să se roage: "Inteligență infinită, dă-mi o indicație precisă, arată-mi ce trebuie să fac!" Deodată, numele unui hotel îi veni în minte - acest nume persista – părea scris cu litere mari. Îi rămîneau doar atîția bani cît să ajungă la New York în acest hotel. Chiar cînd se pregătea să intre în hotel, una dintre prietenele ei, pierdută din vedere de mult timp, îi răsări în cale şi o primi cu brațele deschise. "Eu locuiesc în acest hotel, îi spuse ea, dar plec în călătorie pentru mai multe luni. Ai putea în lipsa mea să ocupi apartamentul, nu te-ar costa nici un ban!" Eleva mea acceptă cu recunoştință, stupefiată de modul în care acționase legea. Urmînd indicațiile intuiției sale, ea găsise binele care o aştepta. Orice impuls provine dintr-o dorință. Ştiința actuală se apropie de teoria lui Lamark, în ceea ce priveşte dorința creatoare de mijloace. Lamark pretinde de pildă, că păsările nu zboară pentru că au aripi, ci păsările au aripi pentru că doresc să zboare: este rezultatul impulsului cauzat de o dorință emoțională. Să vă gîndiți la forța irezistibilă a gîndirii, însoțită de o viziune clară. Mulți oameni rătăcesc aproape continuu prin ceață, luînd decizii care le sunt dăunătoare şi greşind drumul. De Crăciun, bona mea spuse unei vînzătoare dintr-un mare

magazin: "Îmi închipui că în ajun de Crăciun sunteți mai aglomerați decît tot timpul anului". "Nu este aşa, îi răspunse aceasta. A doua zi de Crăciun suntem asaltați, căci clienții ne aduc înapoi aproape tot ce au cumpărat". Sute de oameni se înşală alegîndu-şi cadourile, pentru că nu urmează indicațiile intuiției lor.

Orice ai face, cere să fii ghidat. Aceasta economiseşte timp şi energie şi, cîteodată, evită chiar ratarea unei vieți. Suferința se produce pentru că nu ai ascultat de intuiția ta. Ori, dacă nu asculți de ea, degeaba construieşti casa. Obisnuieşte-te să-ți urmezi inspi-rația, dacă vei face aşa, nu vei risca să părăseşti cărarea magică. "Înainte de a Mă chema, eu voi răspunde. Înainte ca ei să isprăveas-că vorba, eu le voi îndeplini dorința". Acționînd în acord cu legea spirituală, noi facem să se manifeste ceea ce există deja. În Spiritul Universal, totul se află mai întîi în stadiu de idee, dorința noastră sinceră concretizează ideea în planul material. Ideea de pasăre era la origine, o idee perfectă în înțelegerea divină; peştele puse stăpînire pe această idee şi prin forța dorinței sale, se transformă în pasăre.

Dorințele voastre vă dau aripi? Toți trebuie să îndeplinim ceea ce, aparent, pare imposibil.

Una dintre afirmațiile mele preferate este:

Imprevizibilul se întîmplă, binele care mi se părea imposibil mi se împlineşte, acum.

Nu exagerați importanța obstacolului, ci preamăriți-l pe cel Etern - respectiv puterea lui. Omul, în general, se lasă împovărat de dificultățile şi obstacolele care se opun realizării binelui său. Am mai spus-o: "Te uneşti cu ceea ce remarci"; dacă, deci, dai atenție piedicilor, obstacolelor, acestea se vor agrava.

Acordă lui Dumnezeu atenția ta întreagă.

Repetă în gînd, atunci cînd te afli într-o situație dificilă:

Mijloacele lui Dumnezeu sunt ingenioase, metodele Sale sunt sigure.

Puterea divină este de neînfrînt (cu toate că este invizibilă). "Cheamă-Mă şi îți voi răspunde. Îți voi anunța lucruri mărețe, ascunse, pe care tu nu le cunoşti".

Pentru a obține demonstrația binelui pe care noi îl dorim, tre-buie să alungăm presupunerile pesimiste.

Nu judeca niciodată după aparențe.

Repetă această afirmație, care îți va da încredere:

Brațul lui Dumnezeu se întinde deasupra oamenilor şi lucrurilor. El îmi dirijează şi protejează interesele mele.

Mi s-a cerut într-o zi, să pronunț cuvîntul, pentru cineva care trebuia să aibă o întrevedere de afaceri cu un personaj aparent prea puțin scrupulos. Eu am făcut afirmația precedentă şi, chiar în acel moment, dreptatea se manifestă. Noi cunoaştem cu toții acest citat din "Proverbe": "O speranță amînată îmbolnăveşte inima, o dorință îndeplinită este arborele vieții". A dori un lucru (fără anxietate), înseamnă a te ridica pînă la el, pentru a-l atinge, concretizîndu-l astfel în planul exterior.

"Eu voi împlini dorințele drepte ale inimii tale".

Dorințele egoiste, cele care-i lezează pe alții, se întorc întotdeauna către cel care le emite şi îi sunt nefaste.

S-ar putea defini aşa o dorință legitimă: un ecou al Infinitului. El există deja în înțelegerea divină, sub forma unei idei perfecte.

Inventatorii prind idei, care se referă la cercetările lor. Am explicat în "Jocul Vieții" că telefonul îl căuta pe Bell. Se întîmplă deseori, ca o invenție să fie făcută simultan de doi inventatori, aceasta pentru că ideile lor sunt pe aceeaşi lungime de undă. Esențial pentru fiecare dintre noi este să îndeplinim Planul Divin. Aşa cum stejarul figurează deja în ghindă, noi avem în supraconştientul nostru Modelul Divin care ne priveşte şi pe care trebuie să-l realizăm în timpul vieții. Aceasta va deveni atunci minunată, căci cele mai mici detalii din Planul Divin sunt prevăzute cu o perfec-țiune absolută.

Dar ațipirea morală a majorității oamenilor, lîncezeala lor, fac imposibilă executarea Planului Divin. Poate că persoana care dorea să rămînă în pat o mare parte a zilei, citind reviste, ar fi putut să scrie articole dar, obiceiurile sale lenevoase îi luau orice inițiativă. Peştii care doreau să aibă aripi erau vii şi alerți, nu-şi treceau timpul dormind. Trezeşte-te, tu care dormi şi porneşte în căutarea binelui tău!

"Cheamă-Mă şi îți voi răspunde. Eu îți voi arăta lucruri mărețe, ascunse, pe care nu le cunoşti."

Eu îmi primesc acum binele meu.
Răspunsul exista înainte ca eu să fi chemat.

CAPITOLUL XIII

FLUVII ÎN DEŞERT

"Iată, voi face un lucru nou, pe cale să se întîmple; nu îl ştiți? Eu voi face un drum în deşert şi fluvii în pustietate." (Isaia 43: 19)

Acest capitol din Isaia conține promisiuni minunate. Noi vedem puterea irezistibilă a Inteligenței Supreme, venind în ajutorul omului în momentele dificile.

Oricît de încurcată ar părea situația, Inteligența Infinită o va rezolva.

Cînd omul acționează în acord cu Dumnezeu, puterea sa nu se supune nici unei condiții exterioare, ea este absolută. Să fim conştienți de această putere ascunsă, la care putem să apelăm în orice împrejurare. Stabileşte contactul cu Inteligența Infinită (Dumnezeu din tine) şi orice aparență a răului se va nărui, căci răul este suscitat de imaginații neîntemeiate ale omului.

În cursurile mele de metafizică, mi s-a pus deseori această întrebare: "Cum se stabileşte acest contact cu Puterea Invizibilă?" *"Prin cuvîntul tău, căci prin cuvînt te vei salva".*

"Spune doar un cuvînt, Doamne, îl rugă centurionul pe Iisus şi servitorul meu va fi vindecat."

"Oricine Îl cheamă pe Dumnezeu va fi salvat." Remarcă terme-nul "a chema". Îl chemi pe Dumnezeu, sau faci apel la Lege, de fiecare dată cînd formulezi o afirmație bazată pe Adevăr. Eu repet mereu: "Alege o afirmație care să-ți convină perfect şi ea îți dă o stare de siguranță.". Teama de a fi lipsiți de orice lucru, îi aserveşte pe oameni - le este teamă că vor fi lipsiți de afecțiune, de prieteni, de bani, de sănătate, etc! Ei sunt blocați de idei antagonice, de mediocritate. Nu se pot elibera de Visul lui Adam. Adam - genul uman - a mîncat fructele din "maya, copacul iluziilor" şi a recunos-cut, de atunci, două forțe:

binele şi răul. Misiunea lui Hristos a fost să trezească umanitatea la acest Adevăr unic: nu există decît o singură putere - Dumnezeu.

"Trezeşte-te, tu, cel care dormi." Dacă binele, sub orice formă, îți lipseşte, înseamnă că dormi încă şi că nu eşti conştient de binele la care ai dreptul.

Cum să te trezeşti din visul lui Adam, să te eliberezi de aparențele ostile, cînd oamenii sunt adînciți în această somnolență de milenii? Prin legea acordului, a armoniei. *Iisus a spus: "Dacă doi dintre voi se înțeleg pentru a cere ceva, acest lucru se va împlini.".*

Este aproape imposibil să discerni clar ceea ce ar fi bine pentru tine; de aceea, ai nevoie de un ajutor spiritual, din partea unui practician, sau a unui prieten.

Mulți oameni, care au avut o carieră strălucită, atribuie această reusită încrederii pe care soțiile lor le-au acordat-o. De exemplu, acest pasaj, în care Walter P. Chrysler adu-ce un omagiu soției sale. "Nimic, scrie el, nu mi-a dat mai multă sa-tisfacție în viață, decît încrederea pe care soția mea mi-a arătat-o neîncetat, chiar de la început. Nimeni nu înțelegea cît eram de am-bițios, doar ea, Della. Eu îi mărturiseam toate proiectele mele, toa-te aspirațiile mele, şi ea mă aproba întotdeauna. Cred chiar că am îndrăznit să-i mărturisesc că îmi propuneam să devin, într-o zi, maestrul neîntrecut al mecanicii. Ea m-a susținut întotdeauna.".

Vorbeşte cît mai puțin posibil despre afacerile tale şi doar acelora care ar putea să vă dea curaj sau să vă inspire. Lumea este plină de cei care îți strică bucuria, gata să spună în orice ocazie: "Este imposibil! Ținteşti prea sus!".

Deseori, în timpul unui curs de metafizică sau al unei slujbe religioase, un cuvînt sau o idee "trasează un drum în deşert". Este evident că Biblia face aici aluzie la stări de conştiință. Eşti în deşert, într-un loc sălbatic, cînd nu eşti în acord cu armonia univer-sală, fie că eşti furios, speriat, şovăitor sau plin de resentiment. Astfel, şovăiala este cauza frecventă a unei sănătăți şubrede.

Într-o zi, cînd eram în autobuz, o doamnă de pe şosea, a făcut semn şoferului să oprească, apoi s-a interesat de direcția în care acesta mergea. În ciuda informației primite, ea nu se hotăra. În sfîrşit, ea puse piciorul pe prima treaptă, apoi coborî, apoi se urcă din nou. Casierul îi spuse, în cele din urmă: "Haideți, doamnă, decideți-vă!"

Da, doamnă, domnule, decideți-vă! Nu faceți parte din acei veşnici veleitari. Cel care ascultă de intuiția sa, ignoră şovăiala. El primeşte indicațiile şi, împins de impuls, merge curajos înainte, ştiind că se află pe cărarea magică. Noi, cei care punem în practică Adevărul, cerem întotdeauna o linie de conduită precisă,

ca să ne fie indicată. Această direcție ne este dată fie de intuiție, fie de un fapt exterior.

Una dintre elevele mele mergea într-o zi pe o stradă, întrebîndu-se dacă să se ducă sau nu într-un anumit loc. *Ea se rugă să-i fie dată o indicație*. Două doamne mergeau în fața ei. Una dintre ele spuse celeilalte: "Dar, Ada, de ce nu te-ai duce acolo?" Ori, eleva mea se numea chiar Ada. Această coincidență i se păru un indiciu foarte clar. Ea nu mai ezită. Cererea pe care o făcu în acel loc a avut pentru ea rezultate foarte favorabile. Noi ducem o existență surprinzătoare, în care totul este prevăzut şi dirijat ca prin magie *"cînd avem urechi de auzit şi ochi pentru a vedea".*Numai atunci, într-adevăr, părăsind planul intelectului, noi ascultăm doar de ordinele imperative ale supraconştientului - Dumnezeu din noi - care ne spune: "Iată calea, urmeaz-o!".

Tot ceea ce este necesar să ştii îți va fi revelat. Toate cerințele tale vor fi copleşite. "Astfel, spune Cel Etern, tu îți vei croi drum prin mare, o cărare printre apele uriaşe." "Nu te mai gîndi la evenimentele trecute şi nu mai analiza ceea ce este vechi". A trăi în trecut înseamnă a pierde contactul cu prezentul, acest moment minunat. Singurul pe care Dumnezeu îl recunoaşte: "Acum este momentul favorabil. Astăzi este ziua propice.".

Mulți oameni duc o viață lamentabilă; ei economisesc şi adună, fără să îndrăznească să se servească de ceea ce posedă, şi acest lucru le aduce şi mai multă mediocritate şi limitare. O doamnă, de exemplu, locuia într-un orăşel de provincie. Abia mai vedea şi era deseori în lipsă de bani. O prietenă devotată o duse la un oftal-molog şi îi oferi ochelarii care îi permiteau să vadă perfect. După cîtva timp, această prietenă o întîlni pe stradă, fără ochelari. "Ce-ai făcut cu ei?", o întrebă ea. "Ei, cum îți închipui că o să risc să-i sparg, purtîndu-i continuu? Nu-i pun decît duminica.", răspunse sărmana femeie.

Trăieşte în prezentul imediat şi fii neîncetat gata să prinzi ocaziile care se prezintă.

"Iată, eu voi face un lucru nou, pe cale să se întîmple deja: nu ştii despre ce este vorba? Voi face un drum în deşert şi fluvii în pustietate".

Acest mesaj se adresează fiecăruia dintre noi: gîndeşte-te la dificultățile tale, ştiind că Inteligența Infinită cunoaşte mijloacele să le rezolve perfect. Am spus chiar "mijloace", căci înainte chiar de a fi invocat-o, ea a răspuns deja la chemarea ta.

Orice lipsă este acoperită înainte ca cererea să fie formulată.

Dumnezeu este Donatorul
şi Darul şi "acum" creează El însuşi mijloacele miraculoase.

Cerînd să se îndeplinească pentru tine Planul Divin, eşti protejat contra oricărui alt lucru care nu face parte din el. Îți imaginezi că fericirea ta depinde de un anumit lucru pe care-l doreşti? Mai tîrziu vei multumi lui Dumnezeu că nu l-ai obținut. Eşti tentat cîteodată să urmezi sugestiile rațiunii şi să te îndoieşti de intuiție; *dar, deodată, esti împins spre locul adevărat de Mîna Destinului şi, prin efectul Grației, te regăseşti pe cărarea magică. Iată-te acum treaz bine, gata să-ți primeşti binele - ai urechi de auzit (indicațiile sunt date de intuiția ta) şi ochi care văd clar drumul reuşitei.*

Geniul care este în mine este eliberat. Acum , îmi împlinesc destinul.

CAPITOLUL XIV

SENSUL ASCUNS AL POVEŞTII
ALBĂ CA ZĂPADA ŞI CEI ŞAPTE PITICI

Mi s-a cerut să dau o interpretare metafizică uneia dintre poveştile lui Grimm: "Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici".

Geniul lui Walt Disney a realizat din această poveste, un film care a avut un succes de necrezut în lumea întreagă, chiar şi la publicul cel mai sofisticat. Deşi destinat copiilor, adulții au invadat sălile de cinema. De ce? Pentru că poveştile provin din cele mai vechi legende persane, indiene şi egiptene, care toate sunt bazate pe Adevăr. Albă ca Zăpada, micuța prințesă, are o maşteră, care este geloasă pe ea. Acelaşi personaj îl regăsim în "Cenuşăreasa". Aproa-pe toți ne lovim de o maşteră crudă; PENTRU NOI, ACEASTA ESTE O FORMĂ DE GÎNDIRE NEGATIVĂ, PE CARE AM EDIFICAT-O ÎN SUBCONŞTIENTUL NOSTRU. Maştera, din gelozie, o îmbracă pe Albă ca Zăpada în zdrențe şi o ține ascunsă. TOATE FORMELE DE GÎNDIRE CRÎNCENĂ PRODUC ASUPRA NOASTRĂ ACELAŞI EFECT.

"Oglindă magică, tu, care eşti pe perete, spune-mi, care este cea mai frumoasă din țară", întreabă în fiecare zi maştera. Oglinda îi răspunde: "O, Regină, oricît de frumoasă şi grațioasă ai fi, Albă ca Zăpada este cu mult mai frumoasă!". Nebună de furie, Regina hotărăşte ca unul dintre servitori s-o ducă pe Albă ca Zăpada în pădure şi s-o omoare. Totuşi, inima acestuia se înduioşează cînd fetița îl imploră s-o lase în viață. El se mulțumeşte s-o abandoneze în adîncul pădurii. Ori pădurea este plină de animale îngrozitoare: plină de capcane

şi de mii de pericole. În disperarea ei, Albă ca Zăpada se prăbuşeşte pe pămînt, fără să aibă forța de a se ridica. Dar iată că se petrece ceva extraordinar. Multe păsări şi animale mici, încîntătoare, avansează încetişor, formînd un cerc în jurul ei. Iepuraşi, veverițe, căprioare, castori. Ea deschide ochii şi îi primeşte cu bucurie, atît sunt de frumoşi şi de gentili. După ce le spune povestea ei, toți o conduc în căsuța unde va putea locui. ACESTE ANIMALE DRAGUȚE SIMBOLIZEAZĂ INTUIȚIILE ŞI IMPULSURILE NOASTRE, ÎNTOTDEAUNA GATA SĂ NE AJUTE SĂ "IEŞIM DIN PĂDURE". Această căsuță este a celor 7 pitici. Totul este în dezordine şi Albă ca Zăpada, împreună cu prietenii ei, încep să facă curat. Veverița şterge praful cu coada, păsările pun la locurile lor lucrurile aruncate peste tot, iar micul cerb îşi pune la dispoziție coarnele, pentru cuier. Cînd cei 7 pitici, căutătorii de aur, se întorc de la lucru, sunt uimiți de schimbările survenite în absența lor în căsuță, şi, în cele din urmă, o descoperă pe Albă ca Zăpada, adormită în unul din paturile lor. A doua zi, ea le povesteşte ce i s-a întîmplat. Şi hotărăsc ca ea să rămînă cu ei. Le va face de mîncare şi va îngriji de casă. Albă ca Zăpada este foarte fericită. CEI ŞAPTE PITICI REPREZINTĂ FORȚELE PROTECTOARE, CARE NE ÎNCONJOARĂ. În acelaşi timp, maştera întreabă, din nou, oglinda, care-i răspunde: "Pe colină, în umbra pădurii verzi, acolo unde cei 7 pitici şi-au construit casa, Albă ca Zăpada şi-a găsit adăpost şi ea, Regină, este mai frumoasă decît tine!". Aceste cuvinte o înfurie pe Regină peste màsurà. Deghizată în vrăjitoare bătrînă, ea porneşte la drum, luînd cu ea un măr otrăvit, destinat lui Albă ca Zăpada. Ea o descoperă într-adevăr, în casa piticilor şi îi oferă mărul mare şi roşu, care pare atît de tentant şi de savuros. Dar prietenii ei, micile animale şi păsările, foarte neliniştiți, SE STRĂDUIE S-O FACĂ PE ALBĂ CA ZĂPADA SĂ ÎNȚELEAGĂ CĂ NU TREBUIE SĂ-L ATINGĂ. Speriați, ei se agită în jurul ei, dar, Albă ca Zăpada nu poate rezista tentației, ea muşcă din măr şi cade imediat secerată, cel puțin aşa credem. Atunci, toate animalele aleargă în căutarea piticilor, pentru a-i veni în ajutor. Dar, vai, este prea tîrziu, Albă ca Zăpada este fără suflare. Toți prietenii ei, disperați, lasă în jos capetele, cu tristețe. Dar, deodată apare Prințul. El o sărută pe prințesă, care revine la viață. Şi povestea se termină cu fraza tradițională: "Ei s-au căsătorit şi au trăit foarte fericiți". Cît despre maşteră, ea este luată de o furtună teribilă. VECHEA FORMĂ DE GÎNDIRE ESTE ANIHILATĂ ŞI DISPARE PENTRU TOTDEAUNA. PRINȚUL SIMBOLI-ZEAZĂ PLANUL DIVIN AL VIEȚII TALE. AJUNGE DOAR SĂ FII CONŞTIENT DE ACEASTA, PENTRU CA EXISTENȚA TA SĂ DEVINĂ FOARTE FERICITĂ.

Iată povestea care a captivat New Yorkul şi lumea întreagă. Să te străduí să descoperi ce formă de tiranie, maştera ta crudă exercită în subconştientul tău.

Este probabil o convingere negativă, care se manifestă în toate problemele tale. Anumite persoane se plîng: "Ceea ce mi-ar fi favorabil, se întîmplă întotdeauna prea tîrziu". "Şi am lăsat să-mi scape atîtea ocazii!" Să nu ne lăsăm invadați de asemenea gînduri şi să repetăm neîncetat: "Eu sunt pe deplin conştient şi gata să percep orice adevăr din jocul vieții.".

SA ÎNĂBUŞIM TOATE SUGESTIILE ÎNTRISTĂTOARE PE CARE NI LE ŞOPTEŞTE MAŞTERA CEA CRUDĂ.

PRINTR-O VIGILENȚĂ CONSTANTĂ, NOI NE VOM ELIBERA DE ORICE GÎNDIRE NEGATIVĂ.

NIMIC NU POATE ÎMPIEDICA, NIMIC NU POATE ÎNTÎRZIA MANIFESTAREA PLANULUI DIVIN, ÎN VIAȚA MEA.

LUMINA LUMINILOR INUNDA CĂRAREA MEA CU STRĂLUCIREA EI, ARĂTÎNDU-MI CALEA LARG DESCHISĂ A REUŞITEI.

SFÎRŞIT